

COMIX

®

FLY MODEL

130

Model kartonowy

Skala 1:200

dl. 108,3 cm

szer. 16,2 cm

ISSN 1233-9423

HMS „RODNEY”

HMS „RODNEY”

HMS „RODNEY”

PANCERNIK BRYTYJSKI

Pancernik brytyjski „RODNEY” pozostaje po dziś dzień jednym z najbardziej znanych okrętów liniowych Royal Navy z okresu II Wojny Światowej, a wśród modelarzy cieszy się wciąż niesłabnącą popularnością do wielu, wielu lat. Niewątpliwie wpływ na to miała dość bogata kariera bojowa tego okrętu, a przede wszystkim jego oryginalna sylwetka z dziewięcioma działami kaliber 406 mm, rozmieszczonymi w trzech wieżach zgrupowanych w dziobowej części okrętu. Na pewno nie należał (wraz z bliźniaczym „NELSONEM”) do pancerników najładniejszych, nie mniej jednak bardzo charakterystyczna, rozpoznawalna od razu, przysadzista nieco sylwetka od początku jego istnienia fascynowała miłośników okrętów wojennych i modelarzy.

Obydwa okręty „RODNEY” i „NELSON” zaprojektowano i zbudowano w latach dwudziestych XX wieku, w czasie, gdy obowiązywały już limity ilościowe i jakościowe narzucone przez podpisany w 1922 roku Traktat Waszyngtoński. Ponadto na mocy traktatu zakazano budowy nowych pancerników oraz nakazano złomowanie znajdujących się w budowie. Oczywiście było kilka wyjątków. Ponieważ Japonia- jako jedyne morskie mocarstwo-posiadała w tym okresie dwa pancerniki uzbrojone w najpotężniejsze wówczas na świecie działa kaliber 406 mm, to zarówno Wielka Brytania, jak i Stany Zjednoczone pragnęły jak najszybciej zbudować okręty nie ustępujące japońskim. Traktat zezwalał Japończykom na zachowanie znajdującego się już w służbie „Nagato” oraz kończonego bliźniaka „Mutsu”, zaś Amerykanom dawał prawo ukończenia trzech (z planowanych czterech) pancerników typu „Maryland”. Ponieważ żaden z istniejących pancerników Royal Navy nie posiadał wówczas dział kaliber 406 mm, zezwolono podczas konferencji w Waszyngtonie na zbudowanie w brytyjskich stocznich dwóch pancerników uzbrojonych w działa tego kalibru, ograniczając ich wyporność standard do 35.000 ton.

Powstała doprawdy imponująca ilość projektów nowych okrętów liniowych. Dyskutowano nad każdym szczegółem, bowiem nowe pancerniki miały zostać zaprojektowane z uwzględnieniem wszystkich doświadczeń z Bitwy Jutlandzkiej z 1916 roku. W czasie Bitwy Jutlandzkiej Royal Navy straciła kilka krążowników liniowych, co zmusiło konstruktorów do rewizji wszystkich wcześniejszych rozwiązań technicznych. Długo trwały spory zwolenników pancerna oraz prędkości. Ostatecznie zdecydowano się wybrać projekt okrętu silnie uzbrojonego i opancerzonego, jednak dość powolnego, mającego osiągać jedynie 23 węzły, co już wówczas nie było prędkością wystarczającą dla pancernika.

Konstrukcyjnie były to okręty zupełnie nowatorskie. Zastosowano cały szereg rozwiązań po raz pierwszy. Trzy wieże artylerii głównej usytuowano blisko siebie w dziobowej części okrętu. Artylerię średnią umieszczono w podwójnych wieżach, zamiast w kazamatach. Kadłub charakteryzowała wysoka, gładka burta, bez bąbli przeciwtorpedowych, które znajdowały się wewnątrz kadłuba. Nowatorskim rozwiązaniem okazał się także nowej konstrukcji pomost bojowy, masywny i przestronny, w przeciwieństwie do wcześniej budowanych na osnowie trójnożnych masztów. Większość nowości zastosowanych po raz pierwszy na pancernikach „RODNEY” i „NELSON”, stosowano odtąd powszechnie na wszystkich, kolejnych okrętach liniowych budowanych dla Royal Navy.

Okręty, te jak się później okazało, posiadały jednak sporo poważnych wad. Do najważniejszych z nich należy zaliczyć doprawdy niską prędkość. Rozmieszczenie artylerii głównej w całości na dziobie powodowało uszkodzenia podczas strzelania salwami ze wszystkich dział, dlatego też podczas pokoju zakazano strzelania w kierunku dziobu oraz strzelania salwami. Rozmieszczenie artylerii średniej (po trzy wieże z każdej burty) bardzo blisko siebie narażało na wyeliminowanie z walki, podczas jednego celnego trafienia ciężkim pociskiem, przeciwnika. Bardzo wysoki maszt rufowy oraz zastosowanie, tylko jednego niewielkiego steru, spowodowało poważne problemy ze sterownością okrętu. Nie mniej jednak, system opancerzenia i ochrony biernej kadłuba był jak najbardziej słusznym rozwiązaniem i jego walory oceniono dopiero w czasie wojny, zwłaszcza na „NELSONIE”, który był kilkakrotnie, dość poważnie uszkodzony, jednak zawsze udawało się okręt doprowadzić do bazy.

Budowę pancernika „RODNEY” powierzono stoczni Cammell-Laird w Birkenhead. Położenie stępki odbyło się 28 grudnia 1922 roku, a wodowanie gotowego kadłuba w niespełna trzy lata później, 17 grudnia 1925 roku. Gotowy okręt przekazano do służby 10 listopada 1927 roku.

Po wejściu do służby pancernik „RODNEY” pełnił przez kolejne 11 lat służbę we Flocie Atlantyckiej. Monotonna służba w latach pokoju urozmaicana była jedynie kilkoma wizytami w zagranicznych portach oraz udziałem w manewrach floty. II Wojna Światowa zaczęła się dla „RODNEYA” właściwie już 30 sierpnia 1939 roku stanem podwyższonej gotowości bojowej. Załoga nie przypuszczała, że stan ten potrwa niemal sześć lat...

Pod koniec listopada 1939 roku „RODNEY” bezskutecznie poszukiwał niemieckich pancerników „Scharnhorst” i „Gneisenau”. Pościg zakończył się poważną awarią steru pancernika. Grudzień 1939 roku okręt spędził w Liverpoolu, gdzie przeprowadzono remont. Z nowym 1940 rokiem, „RODNEY” powrócił do służby jako okręt flagowy, zastępując remontowanego „NELSONA”. Od kwietnia do czerwca 1940 roku pancernik uczestniczył w kampanii norweskiej. Tam, w dniu 9 kwietnia 1940 roku, został trafiony bombą lotniczą w okolicy rufy. Bomba spowodowała niewielkie uszkodzenia, rannych zostało 15 marynarzy. W listopadzie „RODNEY” został skierowany do eskorty konwoju płynącego do Halifaxu. W marcu 1941 roku pancernik wchodził w skład zespołu poszukującego niemieckich

pancerników „Scharnhorst” i „Gneisenau” grasujące na północnym Atlantyku. Niemieckich okrętów nie przechwycono. 24 maja 1941 roku został odwołany z atlantyckiego konwoju i został skierowany do akcji przeciwko „Bismarckowi”. Trzy dni później, wraz z pancernikiem „King George V” uczestniczył w zatopieniu niemieckiego pancernika, uzyskując szereg trafień z dział kaliber 406 mm. Po tej akcji „RODNEY” został skierowany na remont do USA, który zakończono we wrześniu 1941 roku. Brał udział w konwojach na Malcie, a od 30 września, po storpedowaniu „NELSONA”, został flagowym okrętem „Force H” z bazą w Gibraltarze.

W listopadzie 1941 roku „RODNEY” został odwołany z Morza Śródziemnego i wcielony ponownie do Home Fleet. Skierowany do bazy w Islandii, osłaniał konwoje alianckie stanowiąc poważny „odstraszcacz” dla niemieckich rajderów. W maju 1942 roku „RODNEY” przechodził remont w Liverpool. Po remoncie osłaniał konwój płynący do Freetown, skąd został odwołany. Ponownie pojawił się na wodach Morza Śródziemnego i osłaniał konwoje płynące na Malte. We wrześniu na krótko powrócił do składu Home Fleet, jednak pod koniec października powrócił do Gibraltar. W składzie „Force H” uczestniczył w listopadzie 1942 roku w lądowaniu sprzymierzonych w Afryce Północnej. W ramach operacji „Torch” ostrzeliwał baterie pod Oranem oraz fort w Djibel Santon. Z początkiem 1943 roku „RODNEY” został skierowany do Home Fleet, jednak 17 czerwca ponownie wyruszył do Gibraltar, aby w lipcu wspierać lądowanie aliantów na Sycylii. W sierpniu wraz z „NELSONEM” ostrzeliwał obrońców Reggio z dział artylerii głównej. W miesiąc później osłaniał desant pod Salerno. Pod koniec roku „RODNEY” powrócił w skład Home Fleet. W czerwcu 1944 roku pancernik wraz z wieloma innymi okrętami ostrzeliwał pozycje niemieckie przed lądowaniem sprzymierzonych w Normandii. W dniu 30 czerwca rozbił niemieckie ugrupowanie pancerne odległe od plaży „Gold” o ...17 mil! Od września powrócił do służby eskortowej, osłaniając konwoje płynące do Związku Radzieckiego. W kwietniu 1945 roku, z powodu bardzo złego stanu technicznego (wyeksploatowane długotrwałą wojenną służbą turbiny i kotły), został odstawiony do rezerwy. W sierpniu 1946 roku w Rosyth został zakonserwowany i pozostawał w rezerwie aż do marca 1947 roku, kiedy to został sprzedany na złom firmie T.W. Ward and Co. W rok później został przyholowany do stoczni w Inverkeithing, gdzie rozpoczęto złomowanie pancernika.

Za swoją wojenną służbę pancernik „RODNEY” został odznaczony jedenastokrotnie Battle Honours za następujące kampanie:

Norwegia	1940;
Atlantyk	1940 – 41;
Operacja przeciwko „Bismarckowi”	1941;
Konwoje na Malte	1941– 42;
Afryka Północna	1942;
Sycylia	1943;
Salerno	1943;
Morze Śródziemne	1943;
Normandia	1944;
Operacje na Kanale	1944;
Arktyka	1944.

DANE TECHNICZNE

HMS RODNEY – PANCERNIK BRYTYJSKI

DŁUGOŚĆ	- 216,61 m;
SZEROKOŚĆ	- 32,33 m;
ZANURZENIE	- 8,56 m (średnie);
WYPORNOŚĆ	- 33 370 TS (1927), pełna 38 316 TS, 43 100 TS (1945);
NAPĘD	- 2 zespoły turbin parowych typu Brown – Curtis, 8 kotłów Admiralicji, 2 śruby, 1 ster;
MOC MASZYN	- 45 000 KM;
PRĘDKOŚĆ MAX	- 23,8 węzła;
OPANCERZENIE	- burty - 356 mm, pokłady - 159 mm, wieże artylerii głównej - 406 mm (czoło), 279 mm (boki), 184 mm (dach);
ZASIĘG	- 14 300 mil morskich (przy prędkości 12 węzłów);
ZAPAS PALIWA	- 4 000 ton;
ZALOGA	- 1314 oficerów i marynarzy (1927), 1 651 oficerów i marynarzy (1945);
UZBROJENIE	- (maj 1942) artylerię główną stanowiło 9 dział kalibru 406 mm (3 x III), 12 dział kalibru 152 mm (6 x II), 6 dział plot. kalibru 120 mm (6 x I), 44 działka plot. kalibru 40 mm (5 x VIII i 1 x IV), 17 – 20 działek plot. Oerlikon kalibru 20 mm, 1 katapulta (na dachu wieży „C”) oraz 1 wodnosamolot typu „Walrus”.

Ilustracja na okładce
Projekt modelu
Przygotowanie i druk

Grzegorz Nawrocki
Grzegorz Nowak
Wydawnictwo i Poligrafia, Wojciech Kowalczyk - GOSTYNIN

MODEL KARTONOWY 1:200
FLY MODEL nr 130
HMS „RODNEY”
ISSN 1233 - 9423
Rok wydania 2001

WYDAWCA

PRZEDSIĘBIORSTWO HANDLOWE

GOMIX

LESZEK GOŁDYN

15-427 BIAŁYSTOK, ul. LIPOWA 6

tel. (0 85) 732 20 11 tel./fax (0 85) 743 54 56 tel./fax (0 85) 663 63 01

WSZELKIE PRAWA ZASTRZEŻONE

PRZEDRUK I KOPIOWANIE FRAGMENTÓW LUB CAŁOŚCI JEDYNIEM ZA ZGODĄ WYDAWCY

SPRZEDAŻ WYSYŁKOWA

- modele kartonowe FLY MODEL
- modele kabin z folii PCV (prod. P.H. GOMIX)
- elementy drewniane do modeli kartonowych: koła, lufy dział, armaty, maszty, reje itp. (prod. P.H. Gomix)
- bardzo drobne elementy modeli wykonane z mosiądzu w odpowiednich skalach (prod. P.H. Gomix)
- bezbarwny lakier SPRAY BRICO COLOR pojemnik ciśnieniowy 400 ml
- karton 1 mm, 1,5 mm, 2 mm, format A3, A4, B3, B4
- kleje do kartonu, papieru, drewna

ZAMÓWIENIA prosimy kierować telefonicznie, faxem lub pocztą na adres:
P.H. GOMIX, 15-427 BIAŁYSTOK, ul. LIPOWA 6
tel. (0 85) 732 20 11 tel./fax (0 85) 743 54 56 tel./fax (0 85) 663 63 01

DO TEGO MODELU MOŻNA
DOKUPIĆ ZESTAW
ELEMENTÓW Z DREWNA
P.H. GOMIX

BUDOWA MODELU

Model pancernika brytyjskiego „RODNEY” został opracowany w skali 1:200, na podstawie planów brytyjskich, fotografii z lat 1939–45, z których odtworzono malowanie okrętu oraz materiałów własnych Autora. Projekt przedstawia wygląd okrętu wg stanu na maj 1942 roku.

ZASADY OGÓLNE BUDOWY MODELI KARTONOWYCH

1. Przed sklejeniem modelu należy zapoznać się z opisem budowy, rodzajami szablonów, rozmieszczeniem części na arkuszach, rysunkami montażowymi, szczególnie dokładnie, jeśli przewidziane są różne wersje budowanego modelu. Podczas budowy modelu należy korzystać z rysunków pomocniczych.
2. Kolejność budowy zbliżona jest do kolejności numeracji. Model należy kleić w kolejności przedstawionej na rysunkach montażowych, co jest bardzo ważne szczególnie w fazie sklejenia kadłuba.
3. W trakcie budowy modelu stosujemy zasadę wstępnego dopasowania części „na sucho”.
4. Symbole literowe części w opisie, na rysunkach i schematach oznaczają odpowiednio: **l** – stronę lewą, **p** – stronę prawą. Części oznaczone literą **l** (lewa) skleja się analogicznie jak części oznaczone literą **p** (prawa).
5. Części oznaczone symbolem nożyczek (✂) należy rozciąć, wyciąć. Zgiąć elementy w miejscu, gdzie na krawędzi po przeciwległych stronach są kreski (—). Linie zagiąć lekko naciąć. Symbol (○) oznacza, że element należy uformować w pierścieni i skleić na styk. Symbol (○) oznacza, że element należy uformować w pierścieni i skleić na zakładkę. Symbol (↔) określa kierunek zwijania. Części owalne, przed uformowaniem w pierścieni, należy kilkakrotnie przeciągnąć np. na krawędzi stołu.
6. Elementy oznaczone symbolem (*0,5), należy nakleić na tekturę 0,5 mm; oznaczone symbolem (*1), należy nakleić na tekturę 1 mm; oznaczone symbolem (*1,5), należy nakleić na tekturę 1,5 mm; oznaczone symbolem (*2), należy nakleić na tekturę 2 mm. Szczegółowe oznaczenie części i grubości kartonu do ich podklejenia, przedstawiono w dalszym opisie budowy. **Arkusz tektury 1 mm załączony jest jako ostatnia strona wycinanki.**
7. Do klejenia modelu należy stosować odpowiednie kleje, w zależności od sklejanego materiału. Elementy z papieru, kartonu i tektury, skleja się klejem uniwersalnym (np. na bazie wikołu), dobre wyniki daje również zastosowanie kleju butapren. Do łączenia elementów drewnianych z kartonem stosujemy również kleje na bazie wikołu lub specjalne kleje do balsu i drewna. Przy budowie modelu możemy używać także kleju cyjanoakrylowego (np. cyjanopan), dobrze skleja elementy papierowe z drutami metalowymi. Należy zwrócić uwagę na to, że karton po nasączeniu tym klejem staje się bardzo sztywny. **Uwaga! Należy zwrócić szczególną uwagę na bezpieczeństwo w trakcie klejenia i odpowiednią wentylację pomieszczenia w trakcie pracy!**
8. Niektóre elementy modelu wykonujemy z drutu o odpowiedniej średnicy (grubości), wyginamy wg narysowanych wzorów, przedstawionych na rysunkach zazwyczaj w skali 1:1. Elementy te retuszujemy farbami w kolorze macierzystym danego elementu.
9. Elementy olinowania wykonujemy z cienkiej, gładkiej nitki, dobierając jej barwę lub retuszując na odpowiedni kolor. Należy przy tym zwrócić uwagę na szpecące, wystające na wszystkie strony włoski z nitki, które należy usunąć.
10. Zastosowanie przy budowie modelu elementów wykonanych z drewna, znacznie podnosi walory estetyczne, jak również zdecydowanie ułatwia jego wykonanie. Zalecamy więc, przy budowie modelu użycie gotowych zestawów dopasowanych elementów drewnianych: masztów, dział, pachołków, polerów itp. Dopuszcza się retuszowanie kolorystyczne wyżej wymienionych elementów, ewentualnie pozostawienie ich w kolorze naturalnym drewna.
11. Dopuszcza się również zastosowanie drobnych, gotowych elementów modelu np.: nitów, luf armat, działek plot. itp. wykonanych z mosiądzu.
12. Niektóre wręgi oraz inne elementy, po naklejeniu na odpowiedniej grubości karton, należy dokładnie doszlifować drobnym papierem ściernym do krzywizny wyznaczającej kształt elementu. W modelach budowanych metodą podwójnych wręg, dwie sąsiadujące ze sobą wręgi należy tak zeszlifować, aby ich obrys był jednakowy. Przed sklejeniem segmenty kadłuba szlifujemy od czoła na drobnym papierze ściernym, ułożonym na równej powierzchni. Zwracamy szczególną uwagę na zachowanie symetrii kadłuba samolotu (okrętu). Cenną wskazówką, po sklejeniu górnej (nadwodnej) części kadłuba okrętu, jest jego równomierne obciążenie, po uprzednim ułożeniu całości na równej powierzchni. Tak obciążony kadłub powinien leżeć nietknięty, co najmniej przez 24 godziny, co powinno zapobiec wzdłużnemu skręcaniu wąskiej, a długiej konstrukcji.
13. W celu poprawienia estetyki modelu należy retuszować wycięte krawędzie części np. wodną farbą akwarelową w odpowiednim kolorze.
14. Chcąc zabezpieczyć model, usztywnić jego konstrukcję, ułatwić przyszłą jego konserwację i czyszczenie, uzyskać powierzchnię matową lub błyszczącą, można model polakierować lakierem bezbarwnym (najłatwiej korzystając z lakieru w SPRAY-u). Aby uzyskać powierzchnię matową lakierujemy jednokrotnie, powierzchnię błyszczącą uzyskujemy poprzez wielokrotne lakierowanie. Efekt powierzchni matowej uzyskamy także używając werniksu półmatowego.

OPIS BUDOWY

KADŁUB

Przystępując do budowy modelu pancernika rozpoczynamy od naklejenia wszystkich elementów szkieletu (A-1, A-2, A-3, B-1, B-2, B-3, C-1, C-2, C-3, W-1, W-2, W-3, W-4, W-5, W-6, W-7, W-8, W-9, W-10, W-11, W-12, W-13, W-14, W-15, W-16, W-17, W-18, W-19, W-20, W-21) oraz wszystkich części pokładu głównego (cz. 26a,b,c,d) na tekturę grubości 1,5 mm. Wszystkie części szkieletu wycinamy i zgodnie z rysunkiem montażowym skleja się w całość, zwracając szczególną uwagę na zachowanie idealnej symetrii kadłuba, co pozwoli podczas dalszej budowy uniknąć problemów z dopasowaniem elementów poszycia dna.

Mając sklejoną szkielet kadłuba oklejamy wszystkie krawędzie wręg i wodnic paskami kartonu o szerokości 4 – 5 mm, aby łatwiej nam było później przykleić poszycie. Do szkieletu przyklejamy pokład główny, który na tym etapie budowy dodatkowo zapobiegnie zwichrowaniu kadłuba. Dopiero teraz możemy rozpocząć oklejanie podwodnej części kadłuba cz. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21 lewe i prawe. Następnie przyklejamy burty cz. 27, 28 i 29 lewe i prawe. Do cz. 27 l i p przyklejamy na dziobie cz. 27a oraz doklejamy cz. 89a. Później w to miejsce wkleimy kotwice cz. 89b,c,d.

W części rufowej podwodnej części kadłuba doklejamy stępkę cz. 23b l i p oraz mocujemy ster cz. 24a,b tak, aby pozostał elementem ruchomym. Jeżeli sporządziliśmy podstawkę (wykorzystując obrys odpowiednio wybranych wręg), możemy skleić zespół napędowy pancernika, czyli wały śrub cz. 25a,b,c,d,e,f,g,h oraz samych śrub cz. 25i,j. Po obu burtach doklejamy stępki przeciwprzechyłowe cz. 22 l i p.

NADBUDÓWKI

Konstrukcję nadbudówek pokazują rysunki montażowe. Rozpoczynamy od sklejenia w całość trzech segmentów spardeku. Cz. 30a, 32a i 33a naklejamy na grubą tekturę (może być nawet 2 mm), po czym wycinamy nożykiem i oklejamy paskami ścianek cz. 30b i c, cz. 32b i 33b. Sklejone w całość trzy segmenty naklejamy na pokład główny w oznaczonym miejscu. Od czoła spardeku doklejamy cz. 31a. Do niej przyklejamy cz. 35a, a następnie po bokach cz. 31d i e. Od przodu przyklejamy cz. 31b i 31c. Dalej cz. 34a, a do niej cz. 34b. Dalsze etapy budowy nadbudówki głównej, stanowisk dalmierzy oraz komina i nadbudówki rufowej wraz z masztem głównym pokazują rysunki montażowe.

UZBROJENIE

Montaż uzbrojenia rozpoczynamy od sklejenia barbet dział artylerii głównej. Części numer 50a i 50b naklejamy na tekturę grubości 1 mm i oklejamy paskami cz. 50b,c,d. Gotowe walce naklejamy w oznaczonych miejscach na pokładzie głównym. Montaż wież działowych cz. 51 pokazują rysunki. Zarówno wieże jak i lufy dział kal. 406 mm oraz 152 mm opracowano jako elementy ruchome, dlatego też zaleca się dokładne przeanalizowanie rysunków i siatek części, aby uniknąć problemów przy sklejeniu. Działa kal. 120 mm (cz. 55) można wykonać jako ruchome we własnym zakresie, podobnie jak zestawy działek plot. kal. 40 mm cz. 55 i 56. Na dachu wieży „C” (cz. 51h) pancernik „RODNEY” posiadał katapultę (cz. 62) wraz z wodnosamolotem „Walrus” (cz. 63).

WYPOSAŻENIE

Wszystkie elementy wyposażenia pokładowego zostały opisane w białych polach na pokładzie głównym. Większość tych detali jest tak prosta w swojej konstrukcji, że została pominięta na rys. montażowych, a ich sklejenie nie powinno sprawić żadnych kłopotów. Rozmieszczenie szalup oraz tratw ratunkowych pokazuje plan generalny.

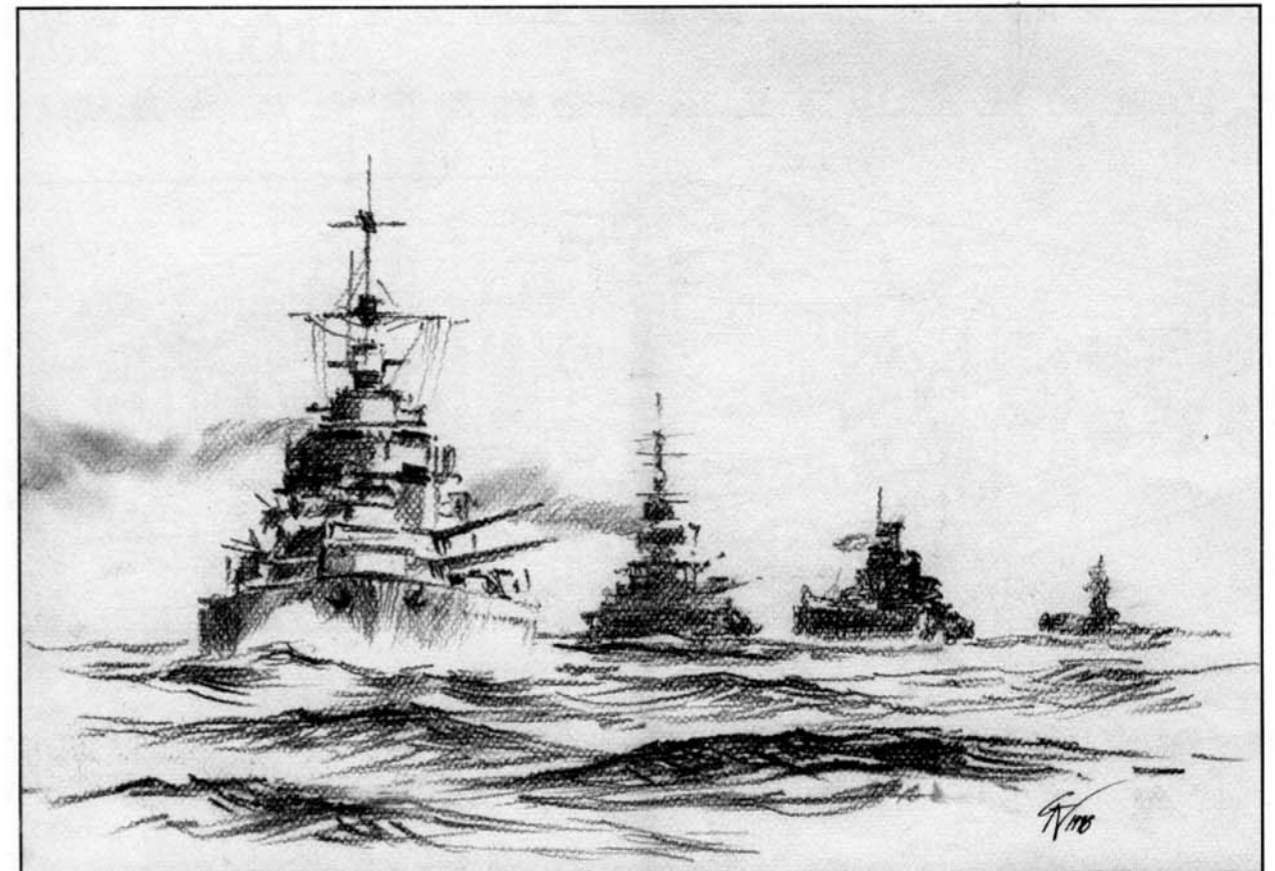
Olinowanie należy wykonać z bezwłoskowej nitki koloru szarego, zaś relingi wykonujemy z drutu (słupki) oraz nici (linki). Słupki wbijamy w miejsca kropek zaznaczonych na waterwajsie (niedeskowana krawędź pokładu głównego przebiegająca dokoła okrętu). W przypadku zastosowania relingów fototrawionych, oferowanych w handlu w skali 1:200, należy zwrócić szczególną uwagę na ich realizację (zarówno słupki, jak i linki poprzeczne są płaskie, co widać wyraźnie w tej skali). Banderę oraz ewentualne flagi kodu sygnałowego należy wykonać we własnym zakresie.

UWAGI KOŃCOWE

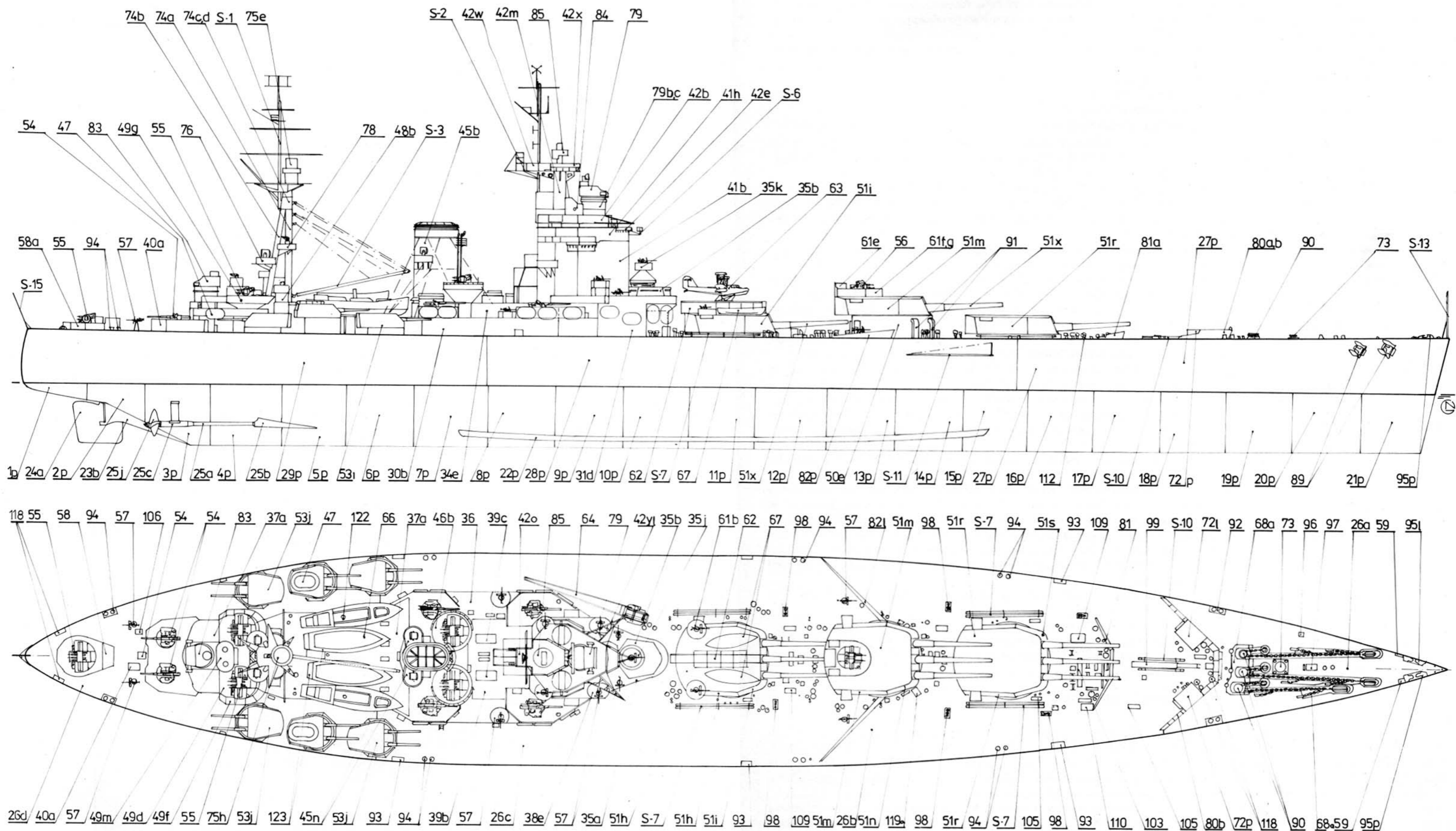
W przypadku lakierowania całego, skończonego modelu lub jego części w trakcie jego budowy, należy szczególnie uważać, aby nie uzyskać połysku. Większość dostępnych lakierów (werniksów) po jednokrotnym użyciu, powoduje uzyskanie matowej powierzchni.

Mam nadzieję, że wielu modelarzom sprawię radość niniejszym opracowaniem, zwłaszcza tym starszym, którzy w przeszłości na pewno sklejali – podobnie jak ja sam – opracowanie modelu kartonowego pancernika „RODNEY”, zamieszczone przed laty w Małym Modelarzu. Tamto opracowanie dalekie było od doskonałości, jednak cieszyło się wielkim powodzeniem wśród sympatyków wielkich okrętów liniowych, między innymi z powodu nietypowej sylwetki i potężnego uzbrojenia. Powodowany sentymentem oraz prośbami wielu znajomych modelarzy kartonowych, postanowiłem podjąć się opracowania w skali 1:200 pancernika „RODNEY”, starając się zrekonstruować jego prawidłowy wygląd oraz interesujący kamuflaż, jaki posiadał w latach 1942 – 45.

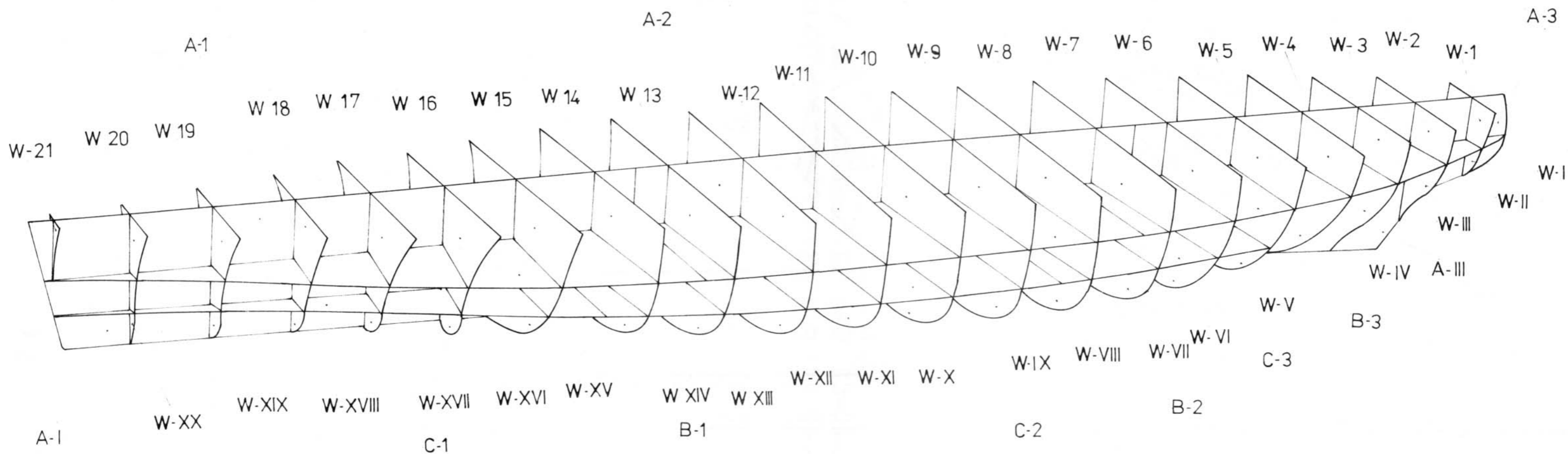
Grzegorz Nowak

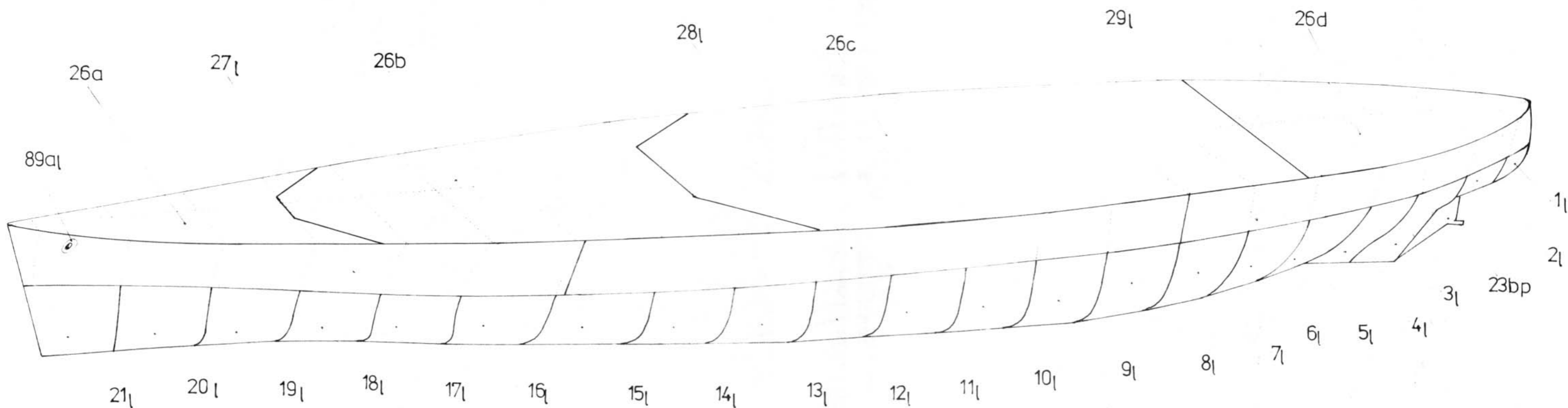
PLAN GENERALNY MODELU PANCERNIKA HMS „RODNEY”

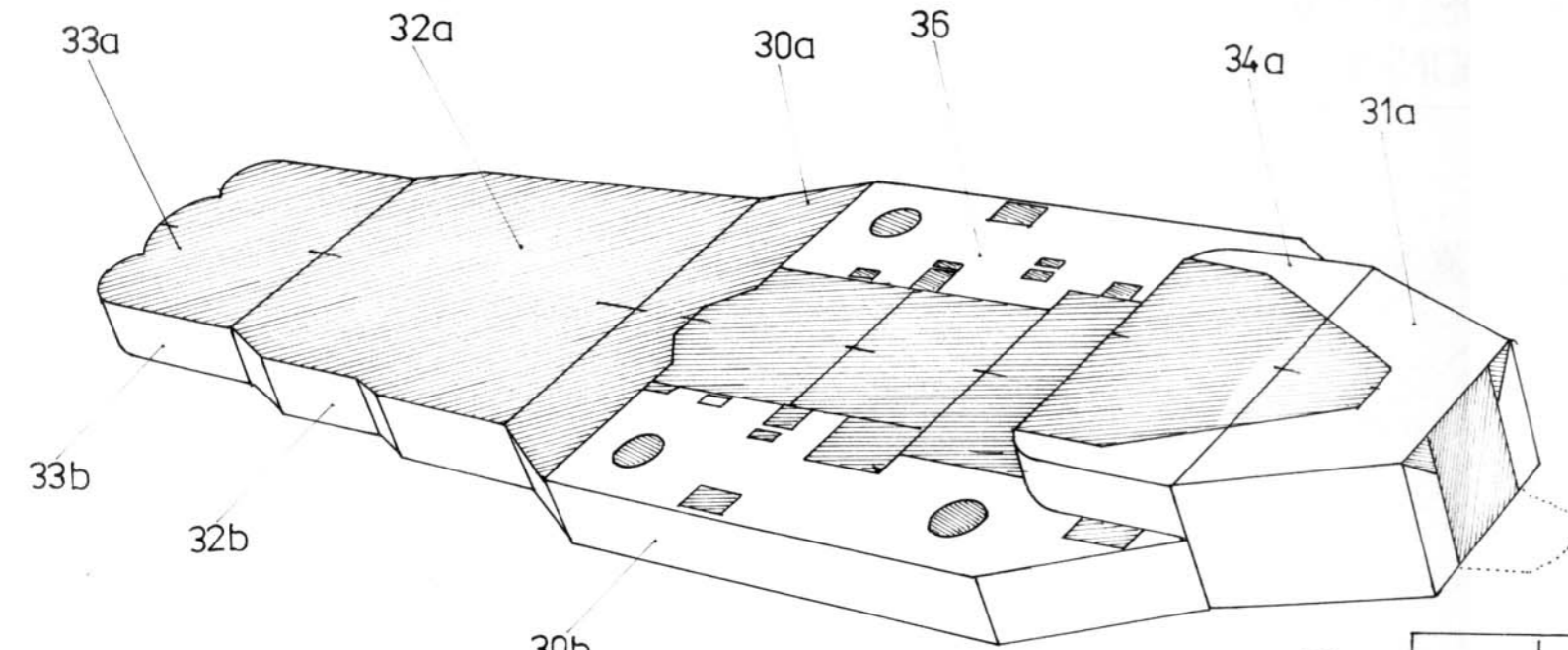
SZKIELET KADŁUBA MODELU PANCERNIKA HMS „RODNEY”

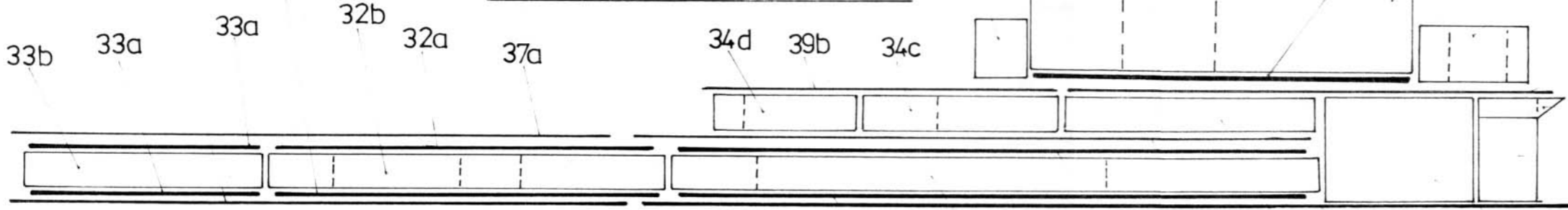
POKŁADY ORAZ POSZYCIE KADŁUBA

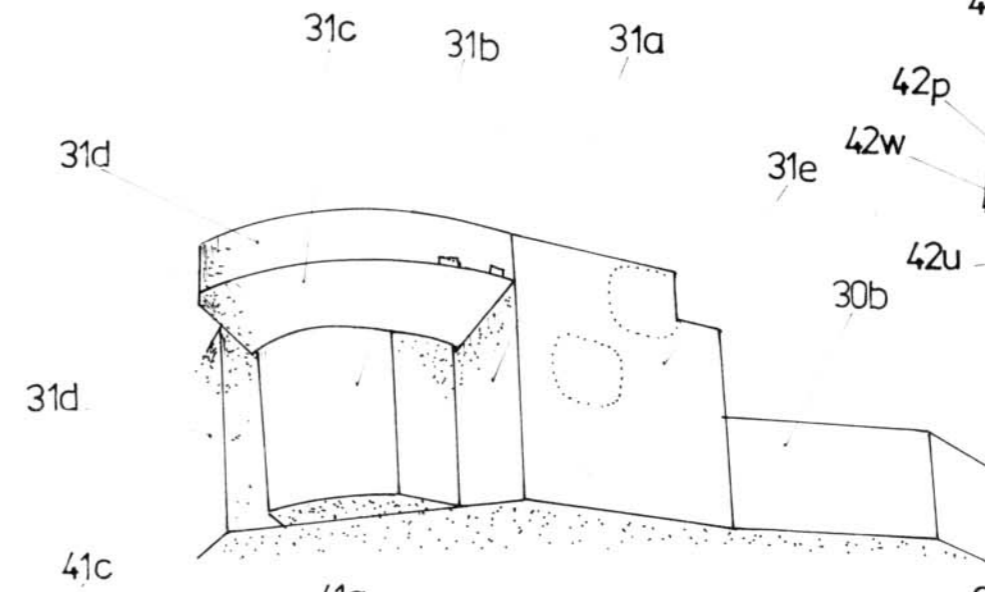
SPARDEK

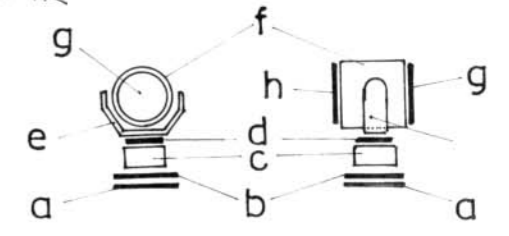
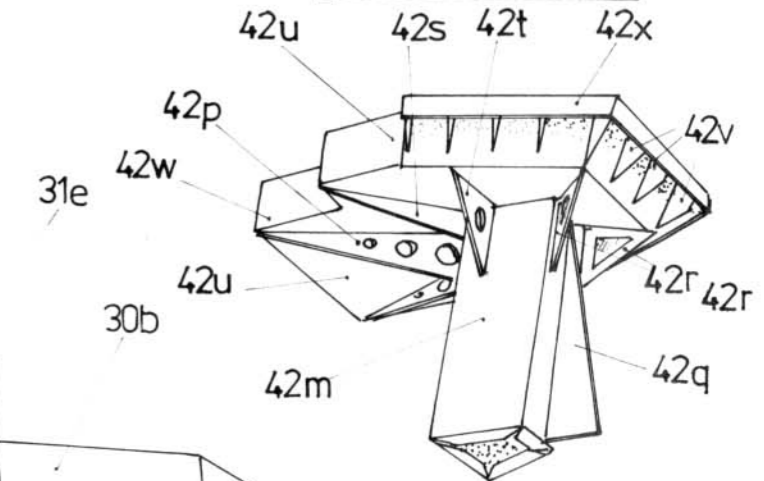
SCHEMAT KONSTRUKCJI SPARDEKU

NADBUDÓWKA OD DZIUBU

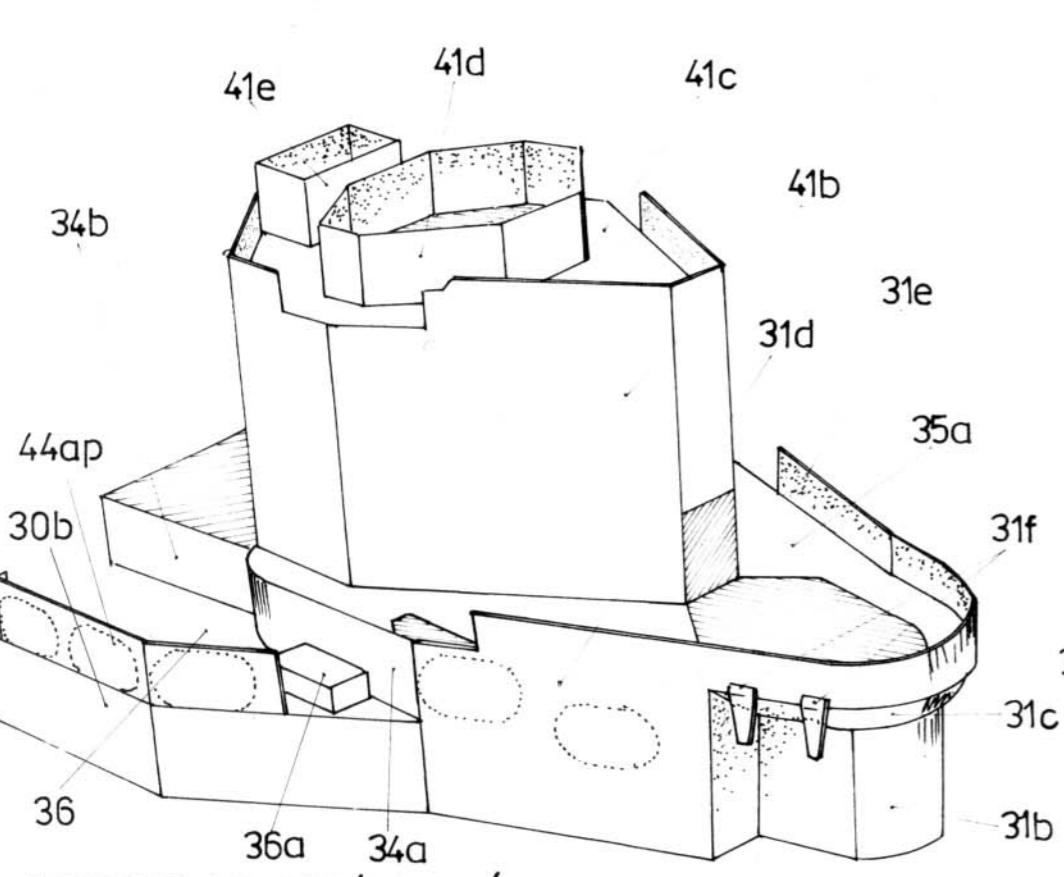
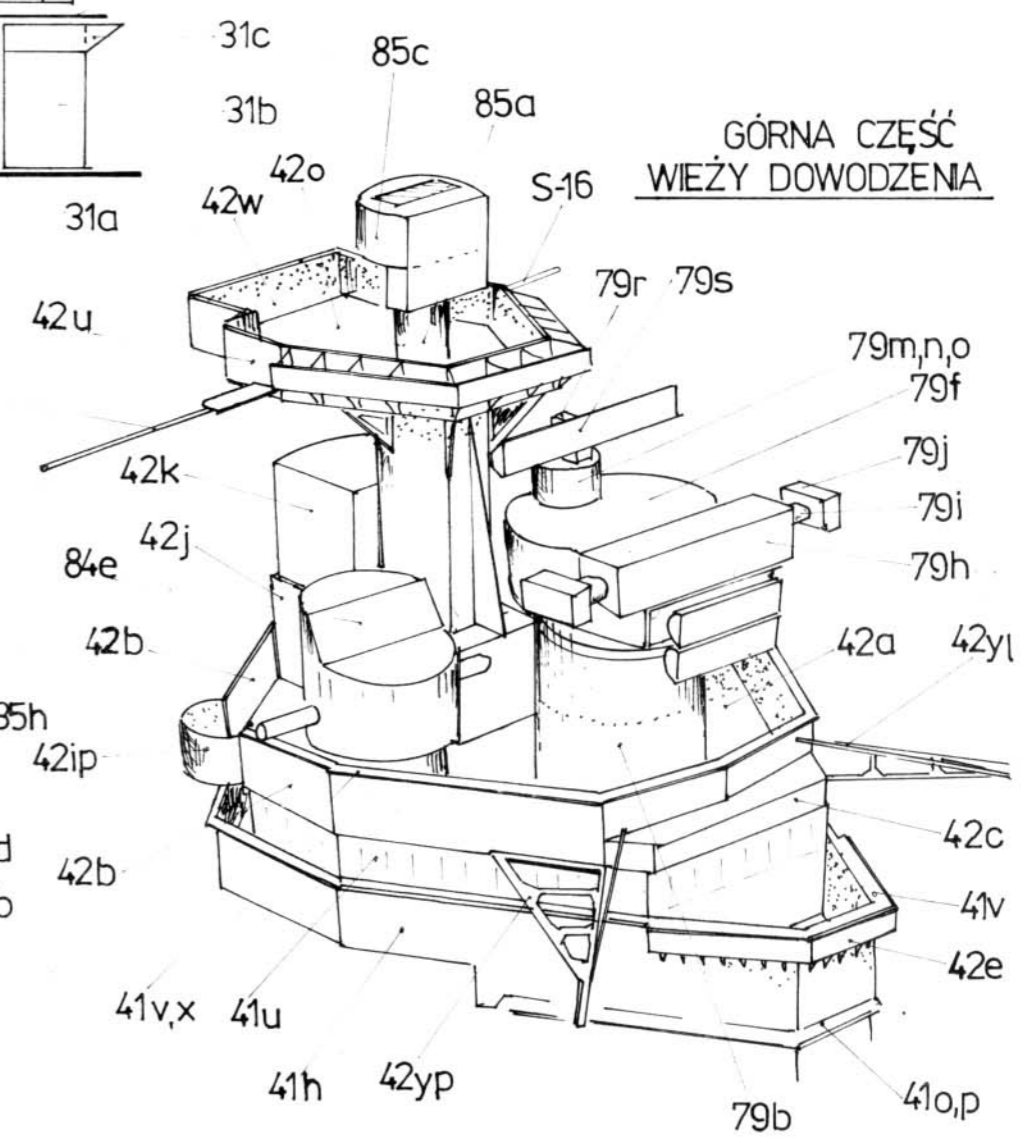

GÓRNY POMOST

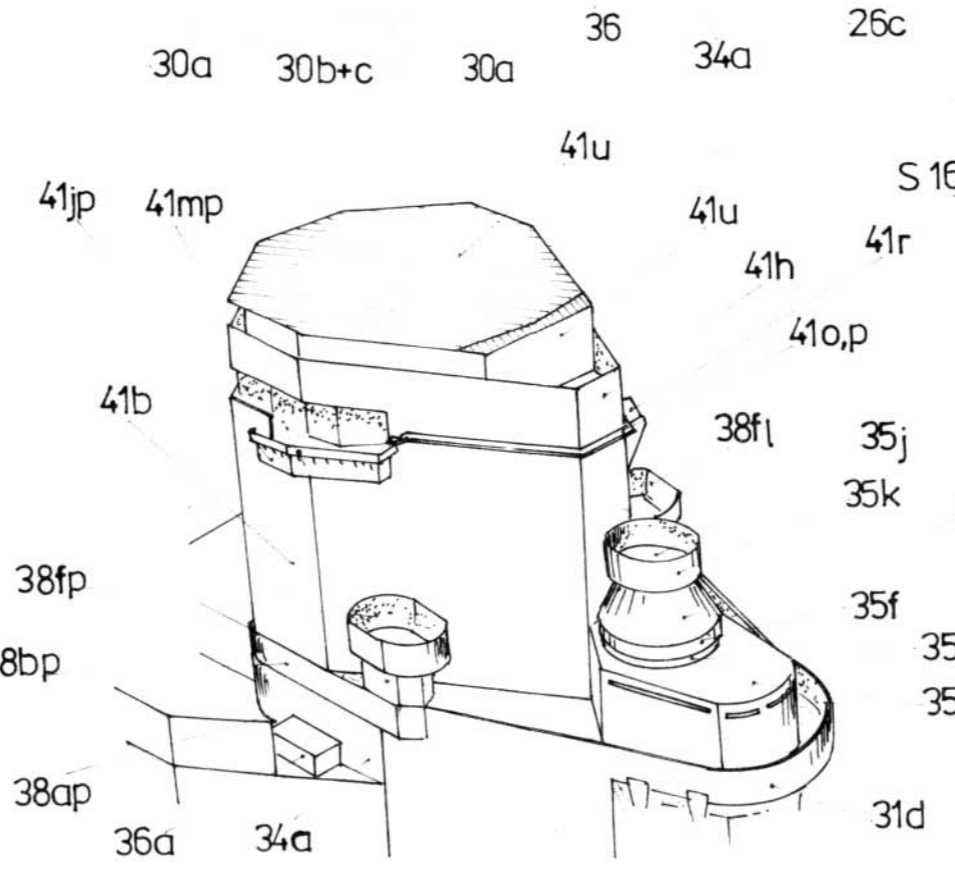

REFLEKTOR CZ. 87

GÓRNA CZĘŚĆ WIEŻY DOWODZENIA

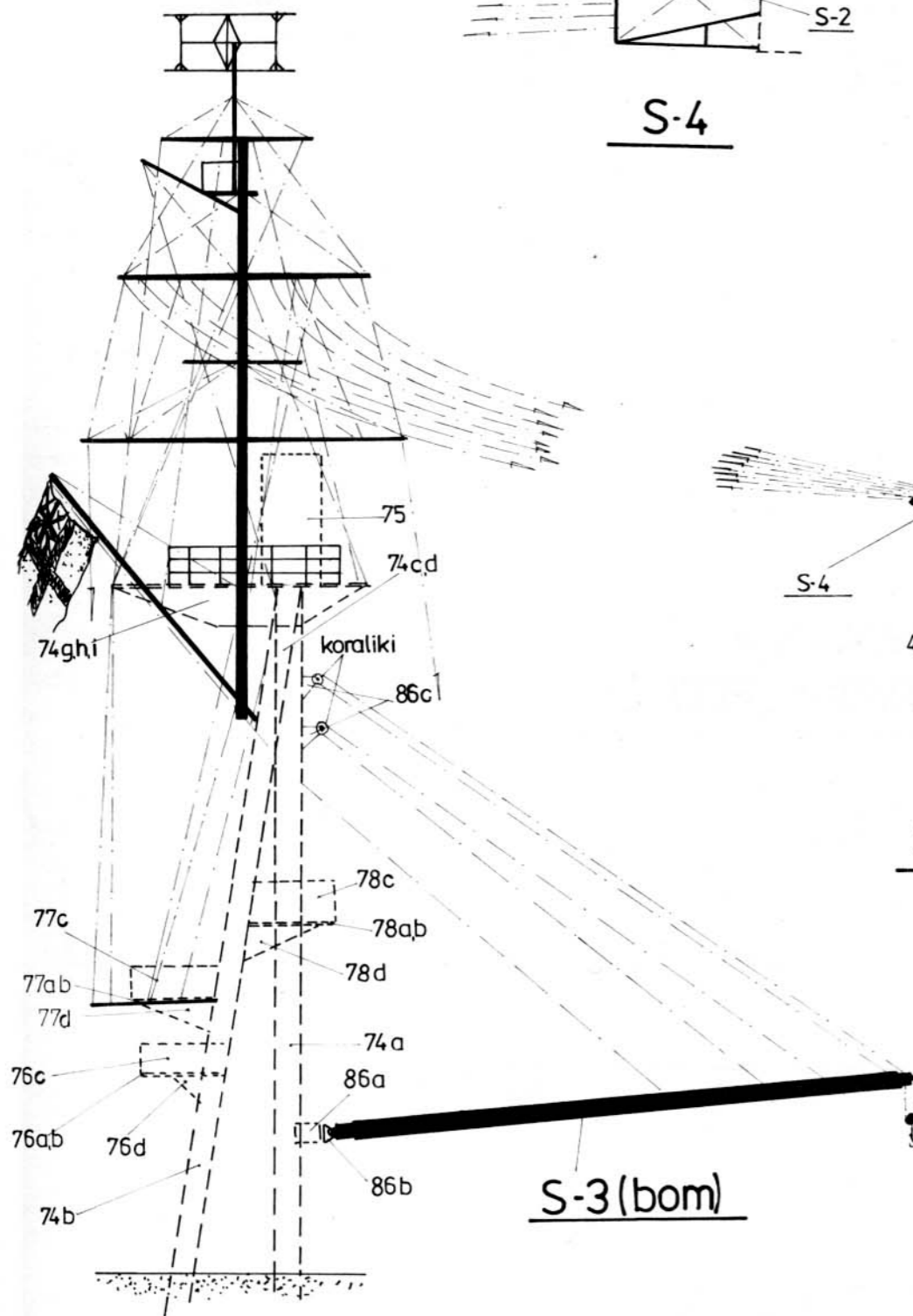

PODSTAWA NADBUDÓWKI GŁÓWNEJ

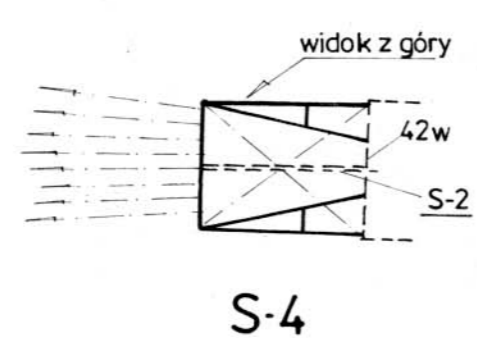

CZOŁO WIEŻY DOWODZENIA

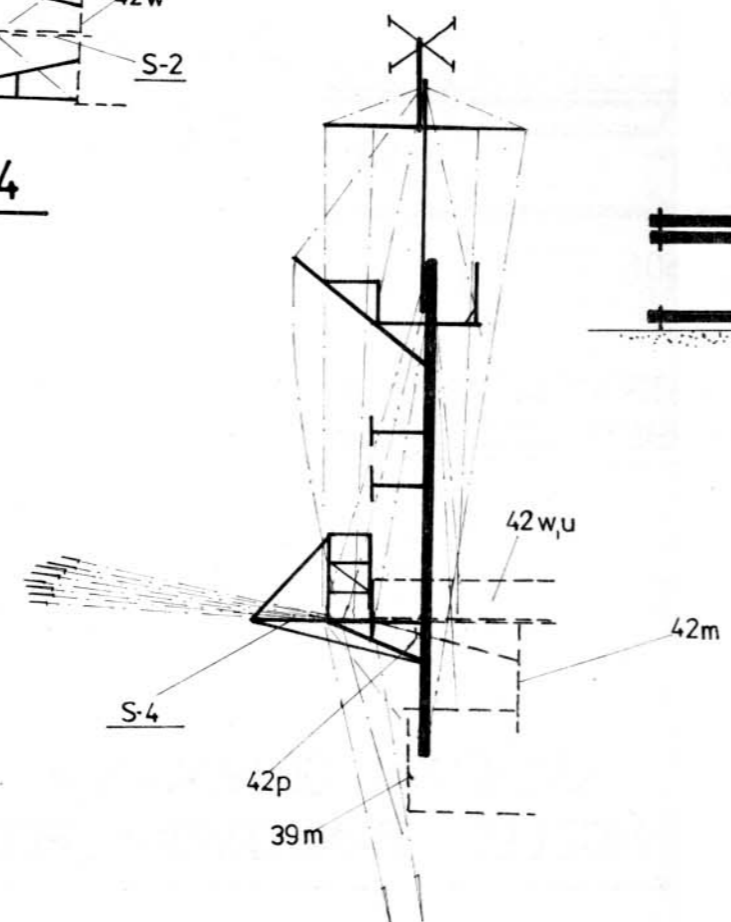
SZABLONY 1:200

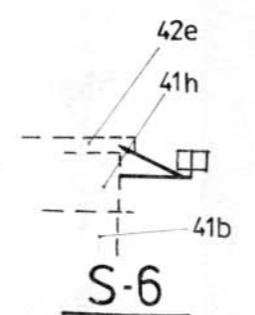
S-1 (cały maszt rufowy)

S-4

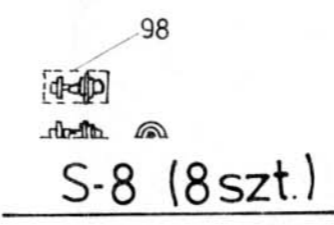
S-2 (cały maszt przedni)

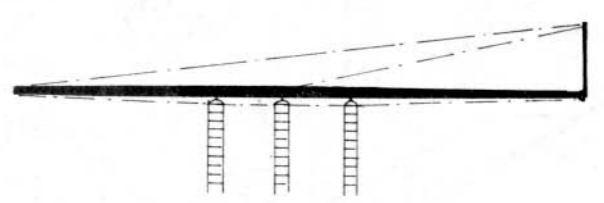
S-6

S-7 (4 szt.)

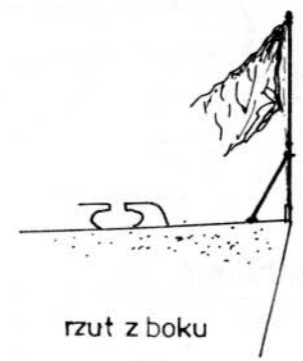

S-8 (8 szt.)

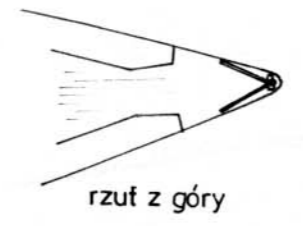

S-11 (2szt.)

LUFA OERLIKONA 20 szt.

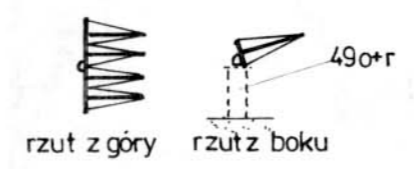
LUFA DZIAŁA 120mm S-14 (6szt.)

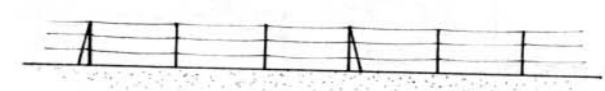
S-13

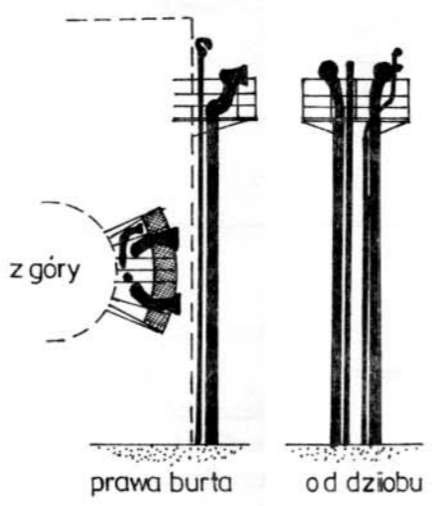
S-15

S-9 (4 szt.)

wzór relingów

S-5 (przewody kominowe)

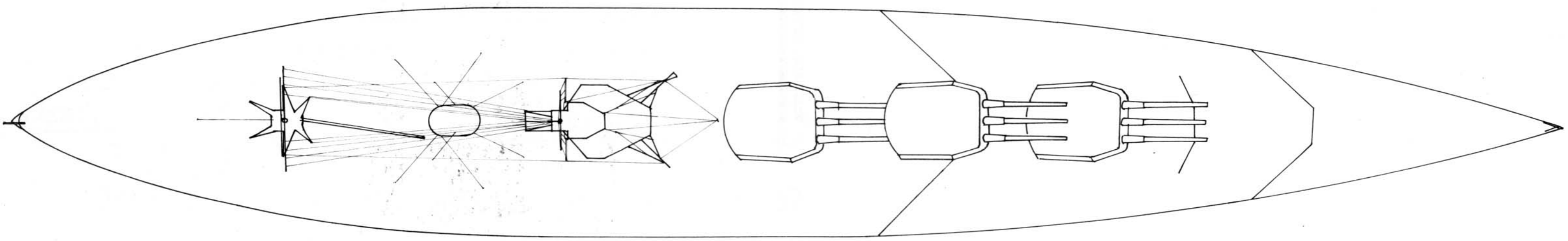
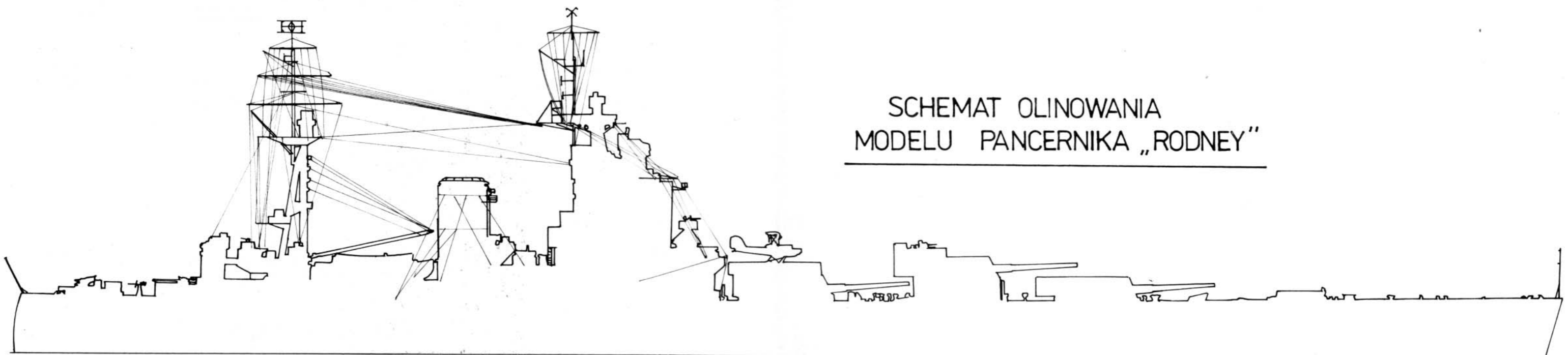
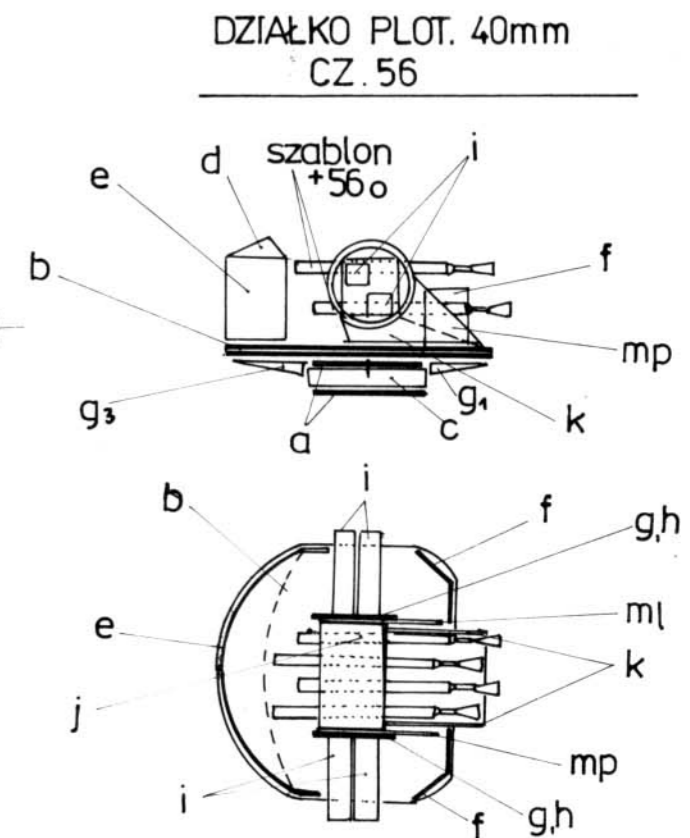
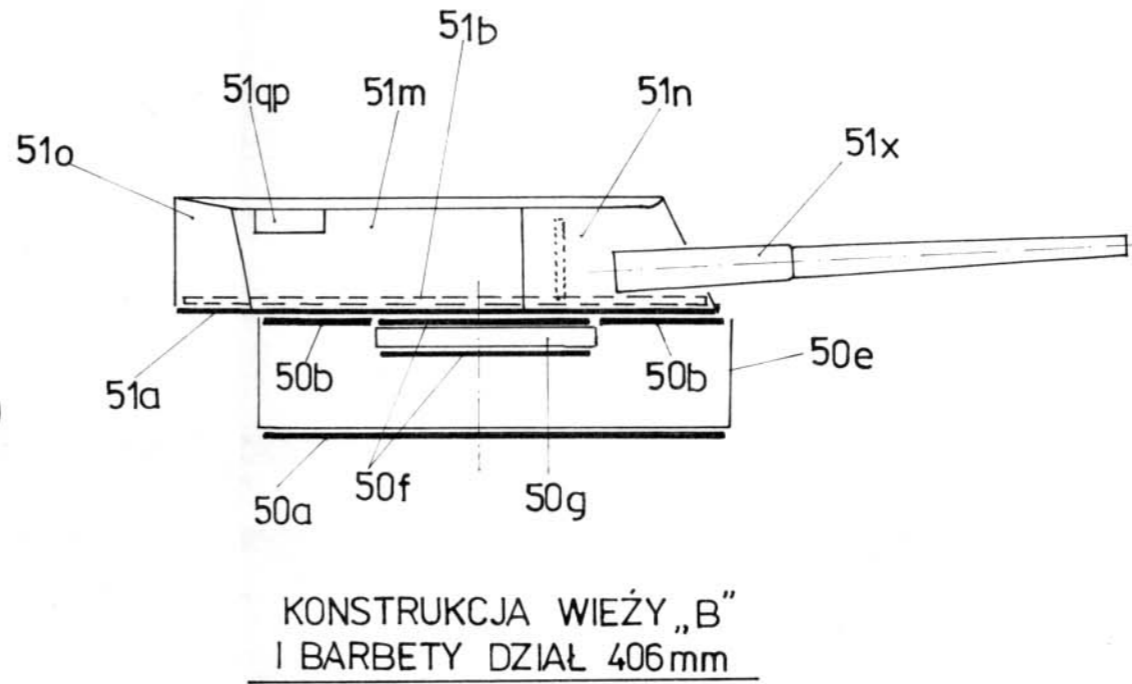
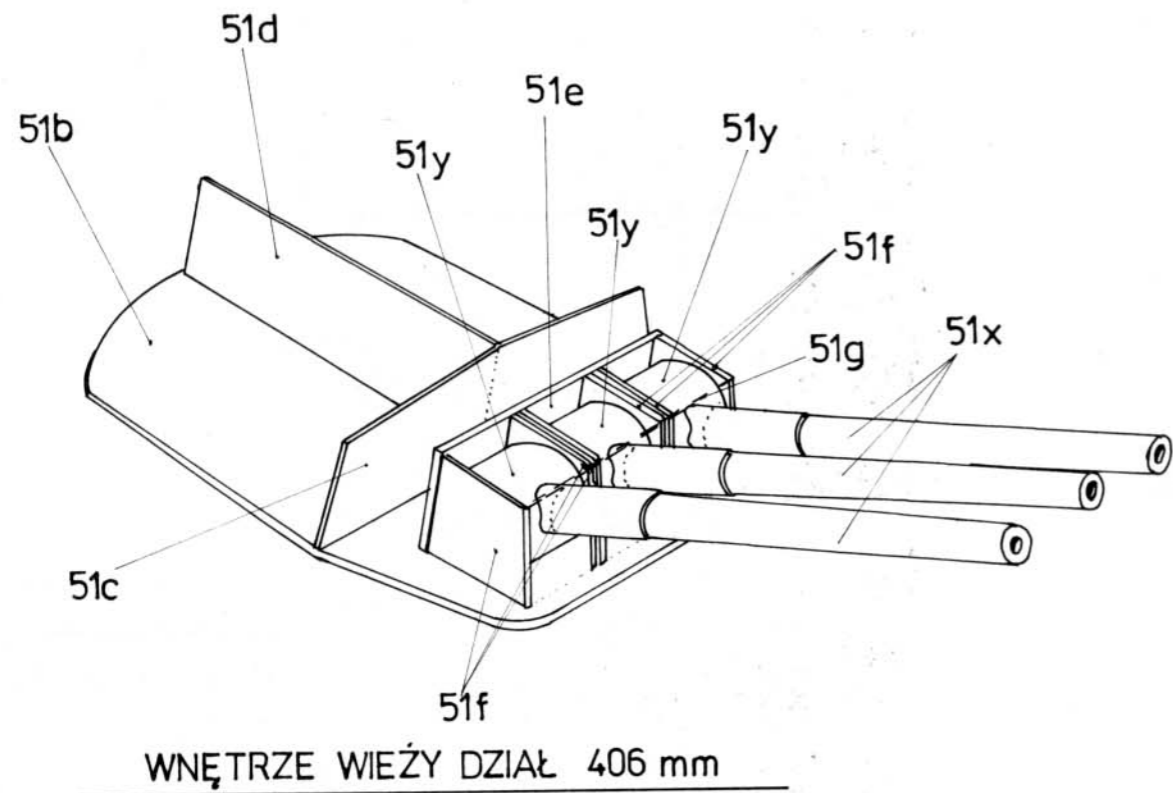

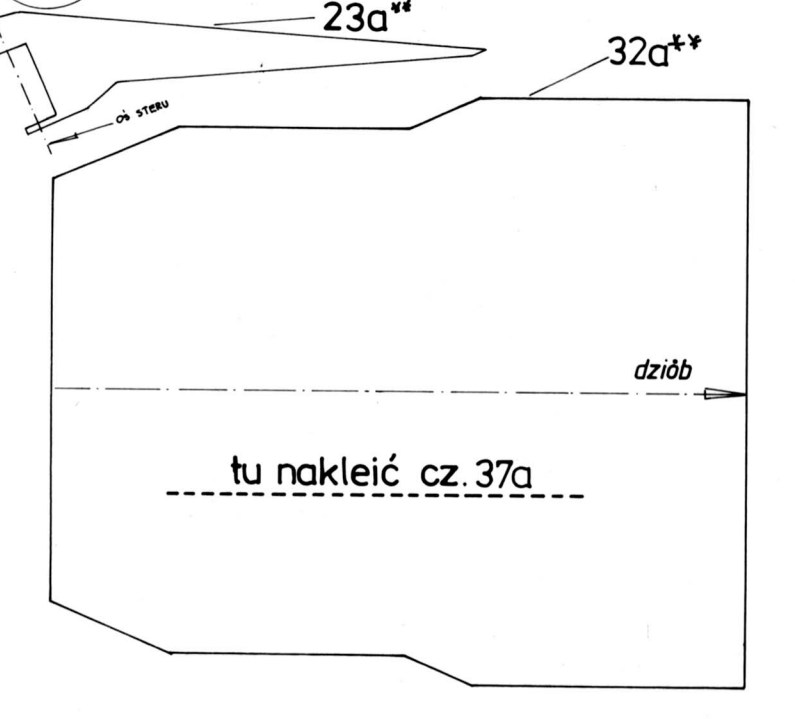
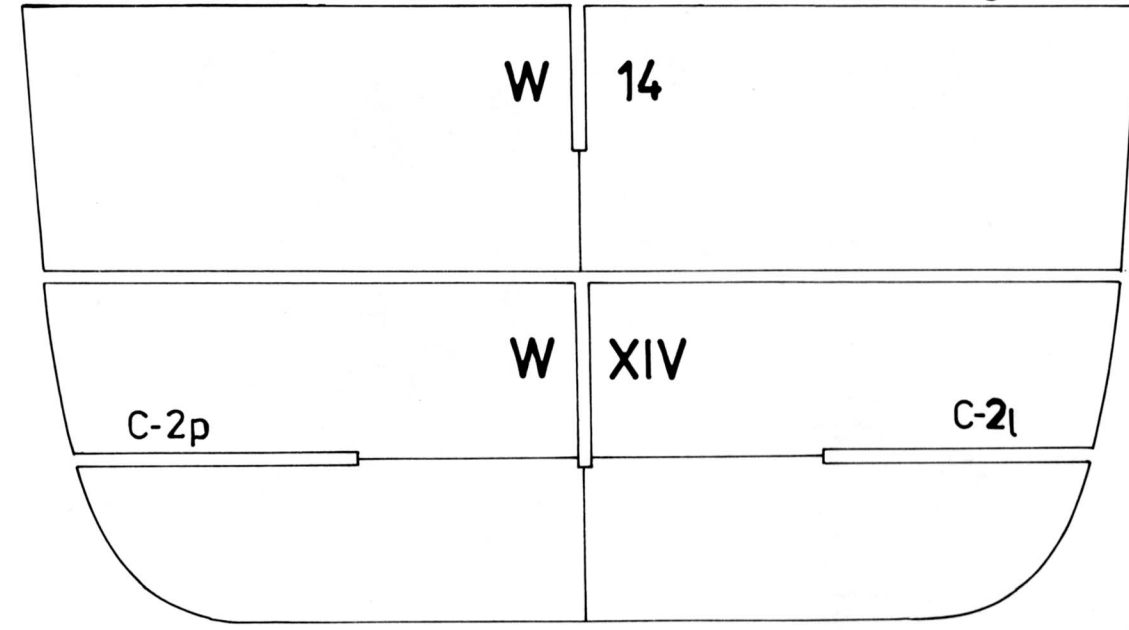
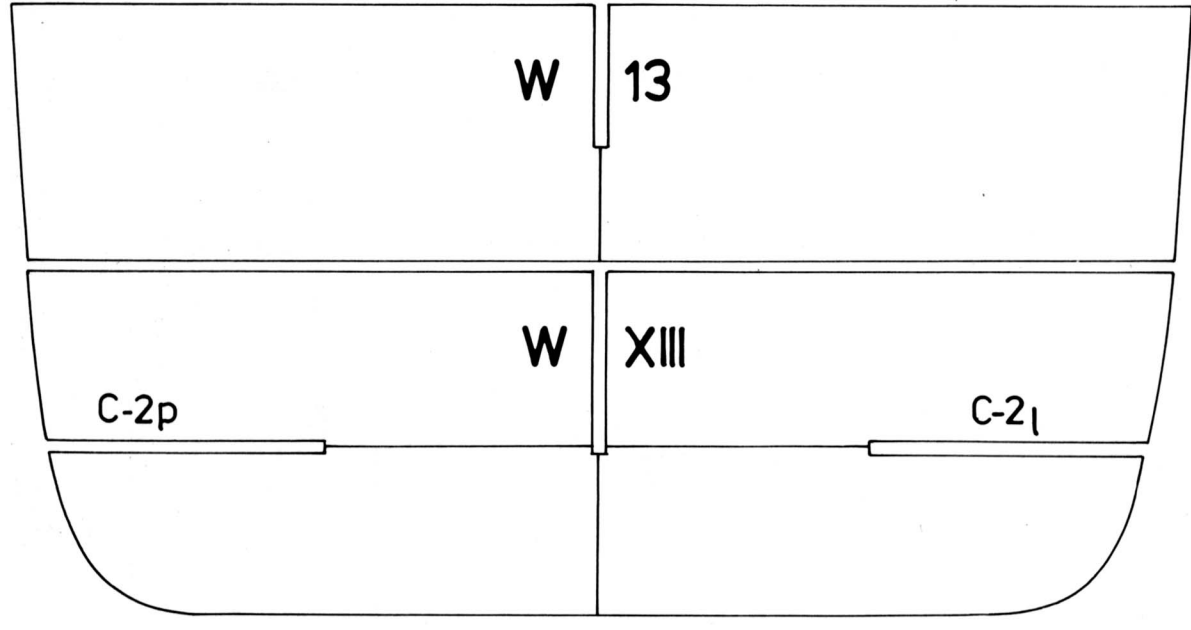
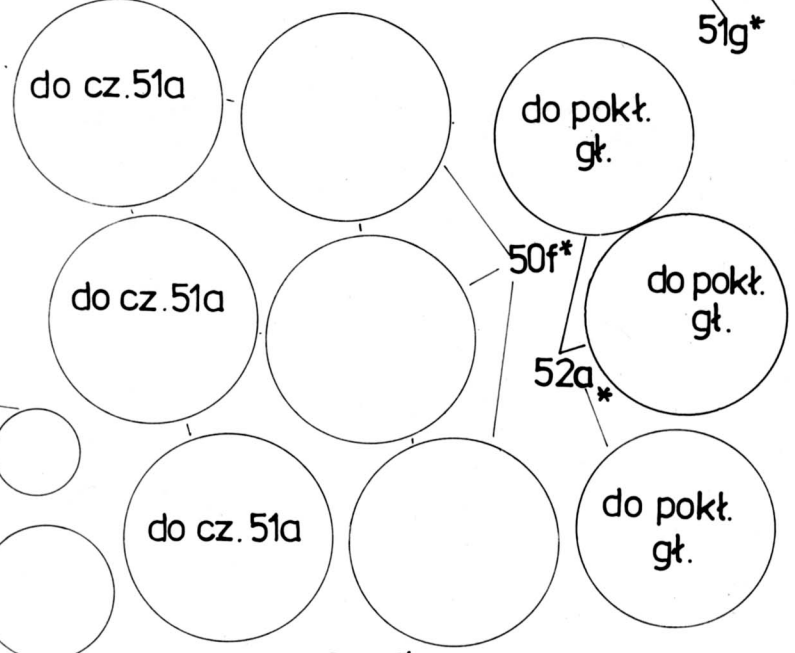
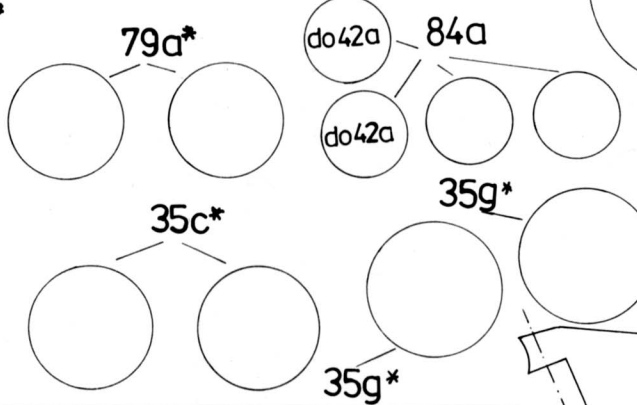
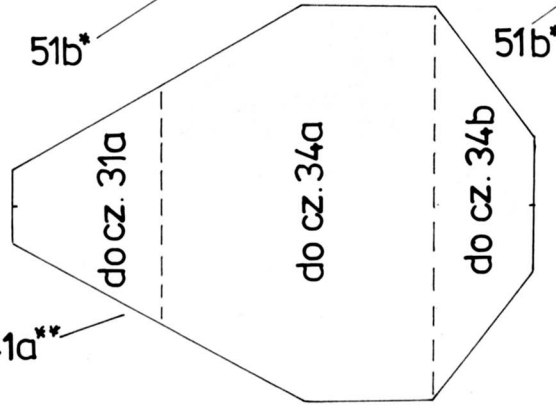
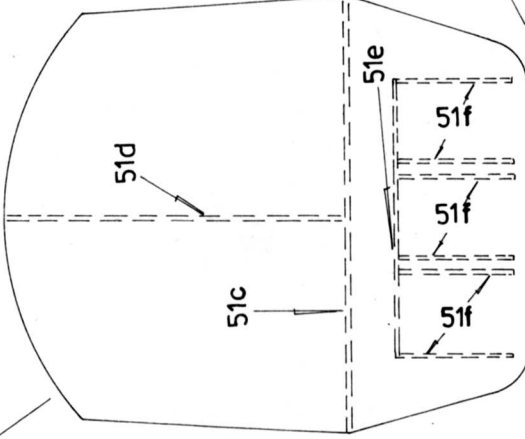
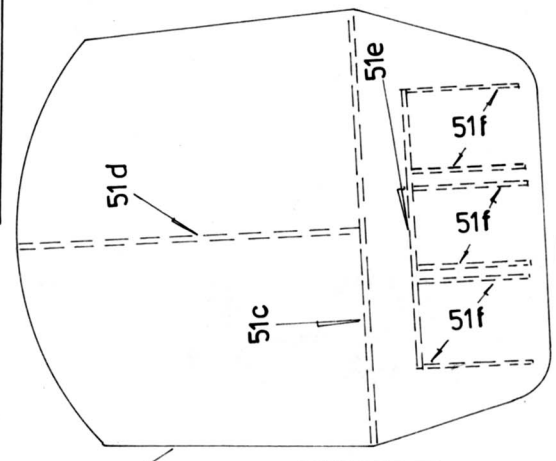
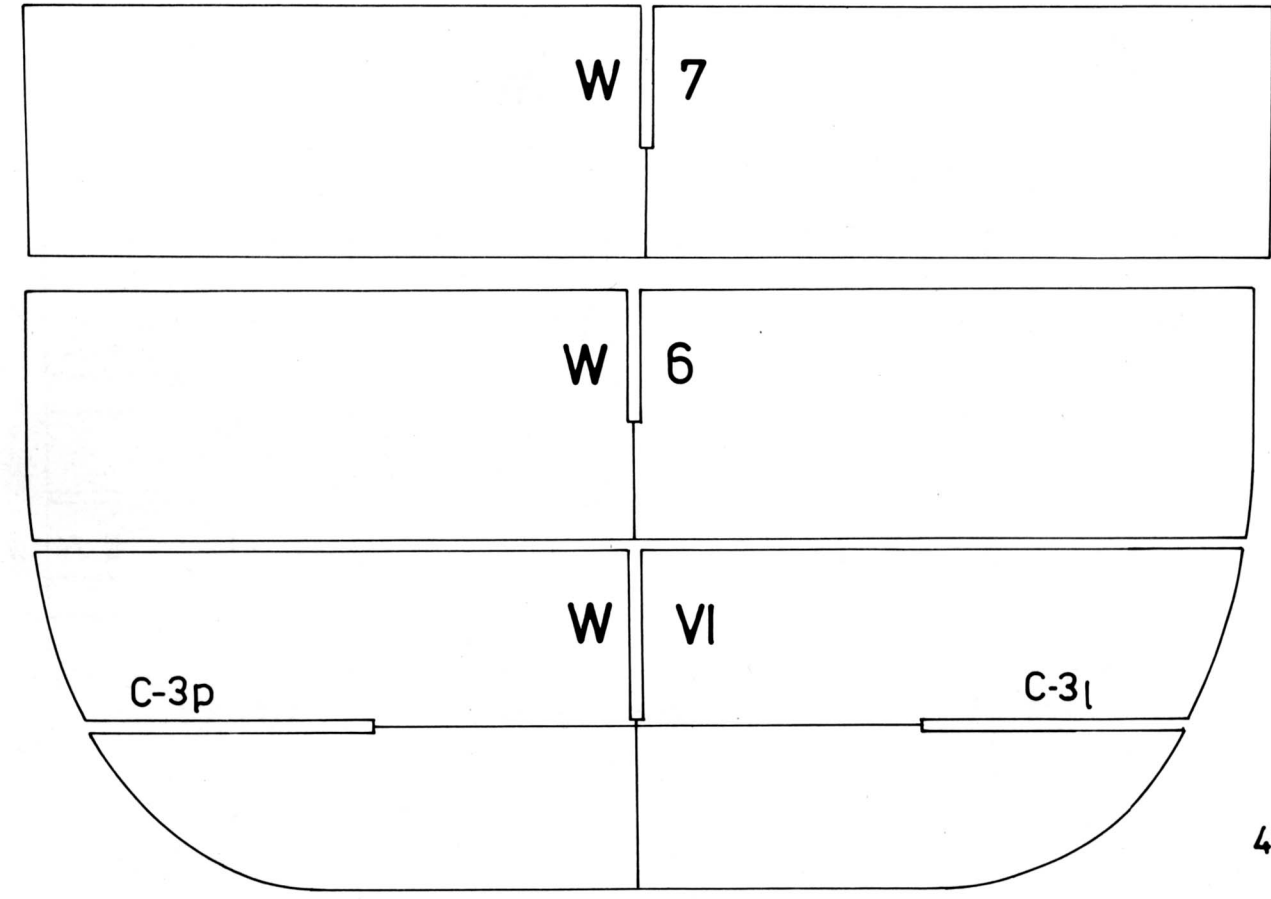
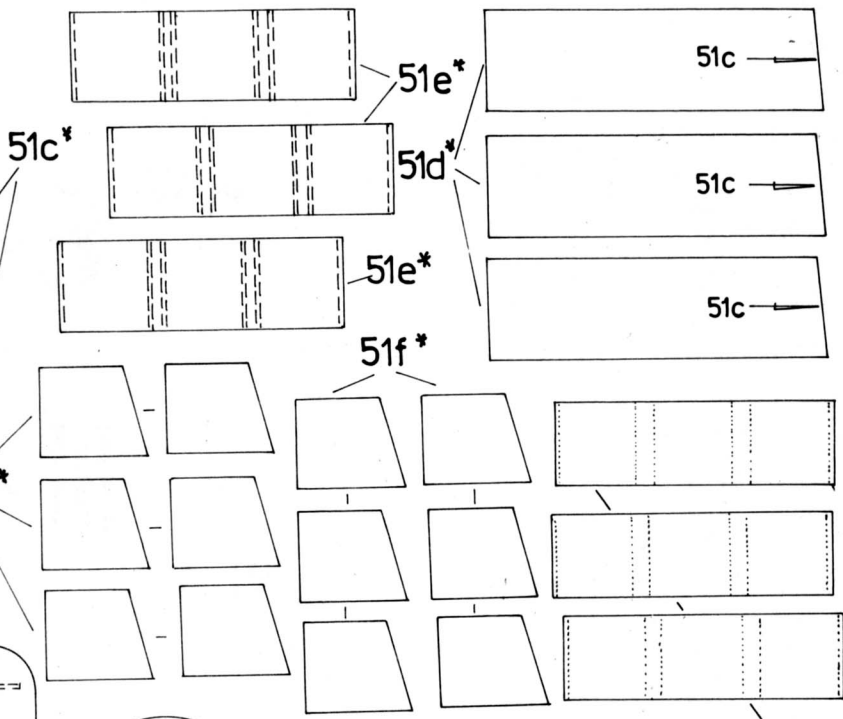
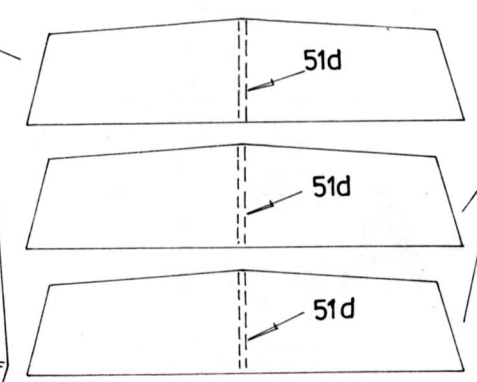
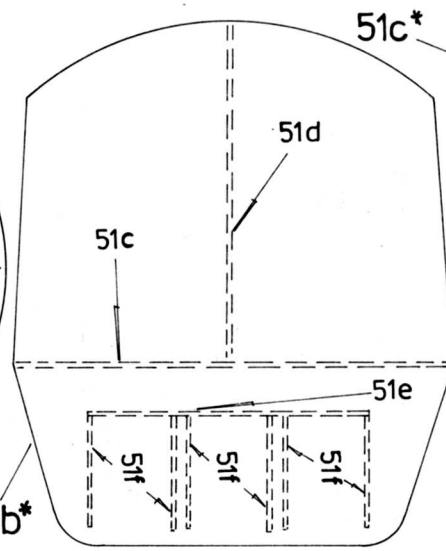
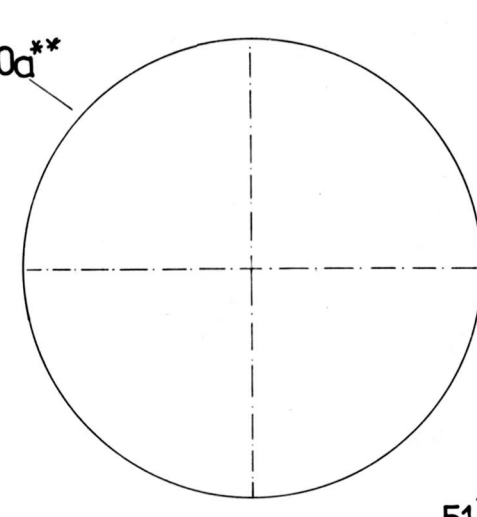
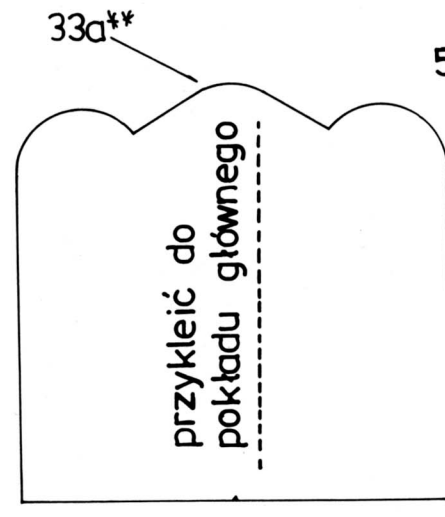
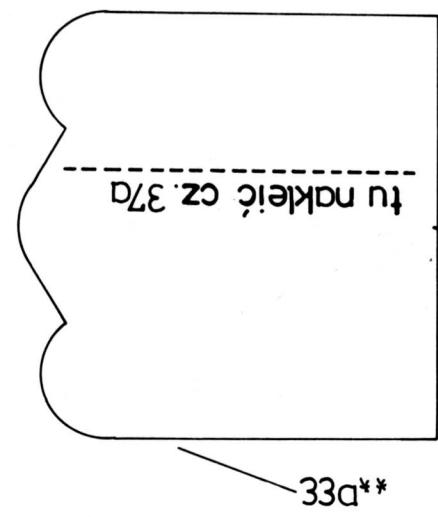
S-10 (2szt.)

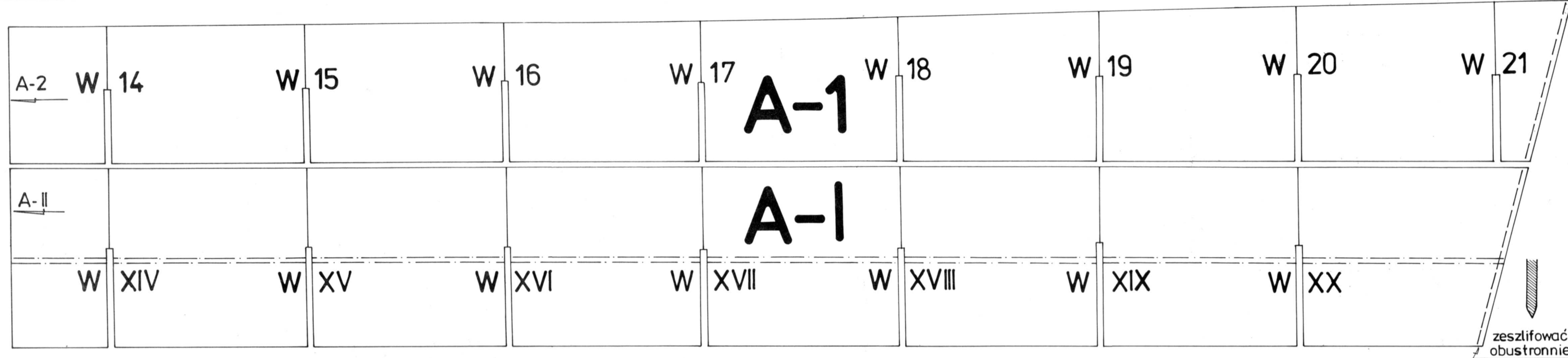
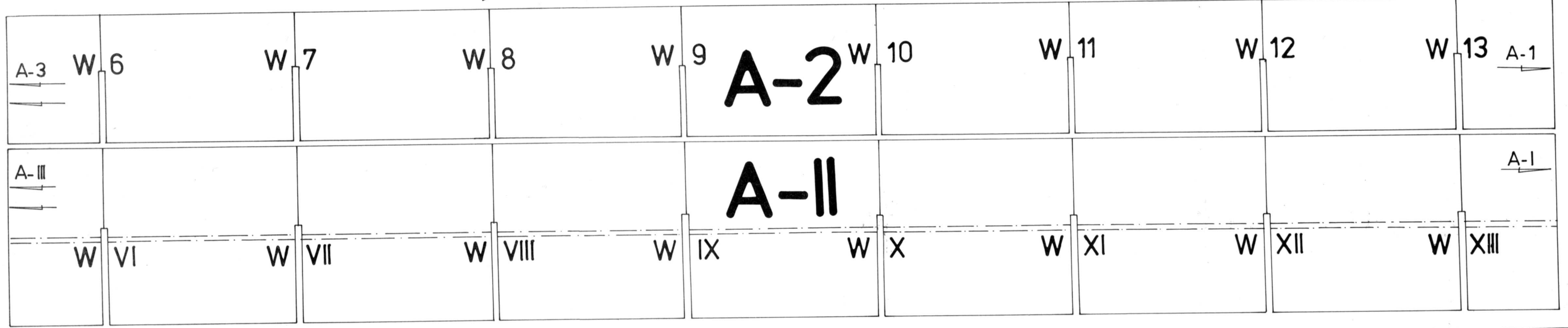
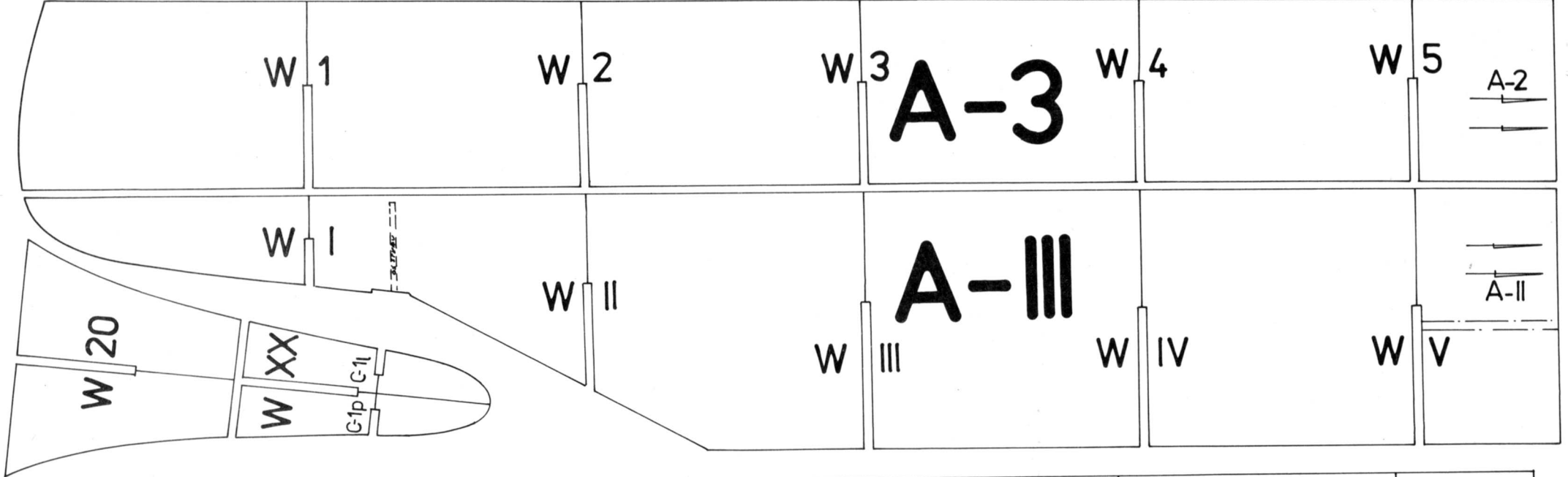
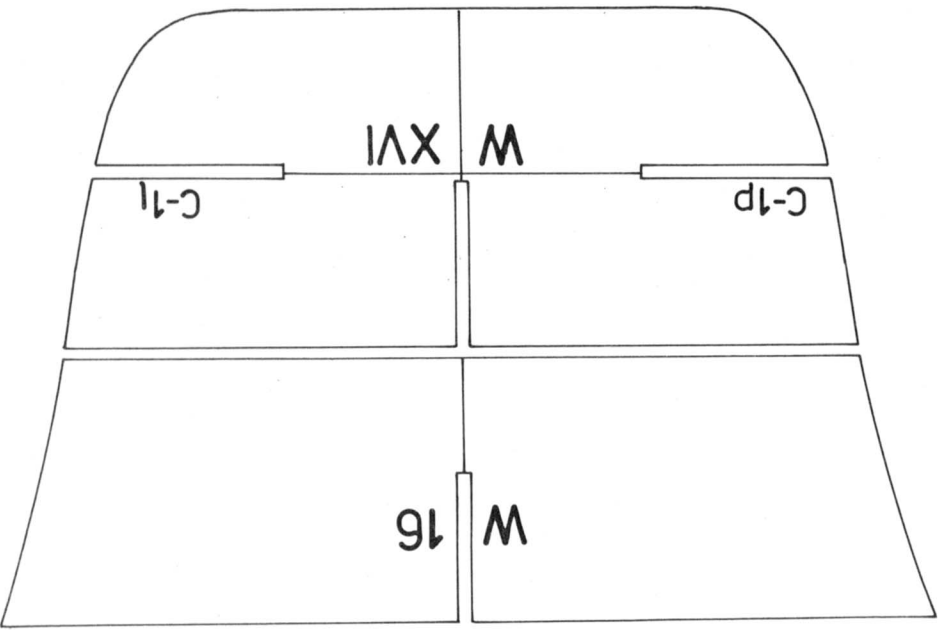
S-16 (2szt.)

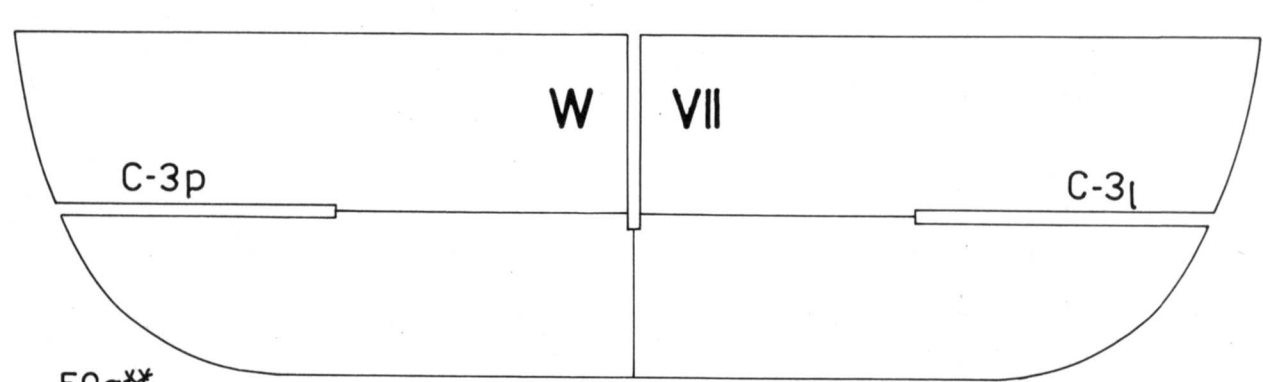
S-17 (5szt.)

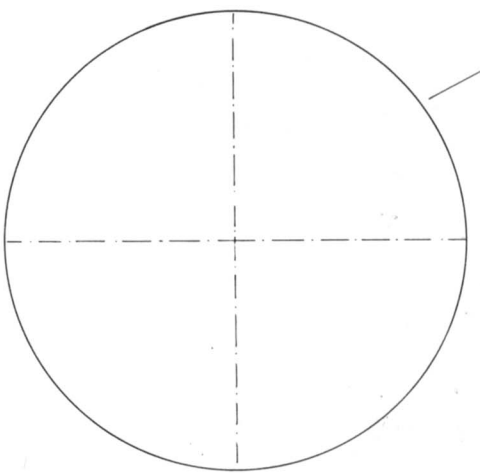
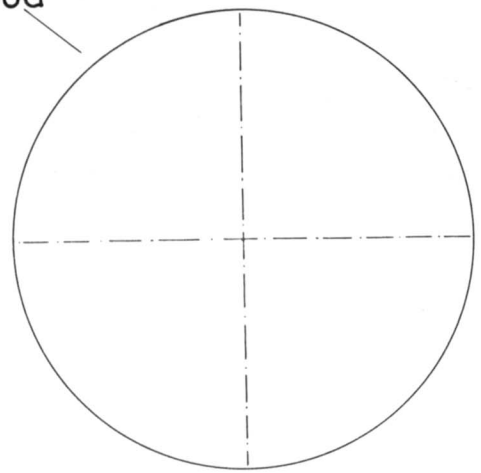

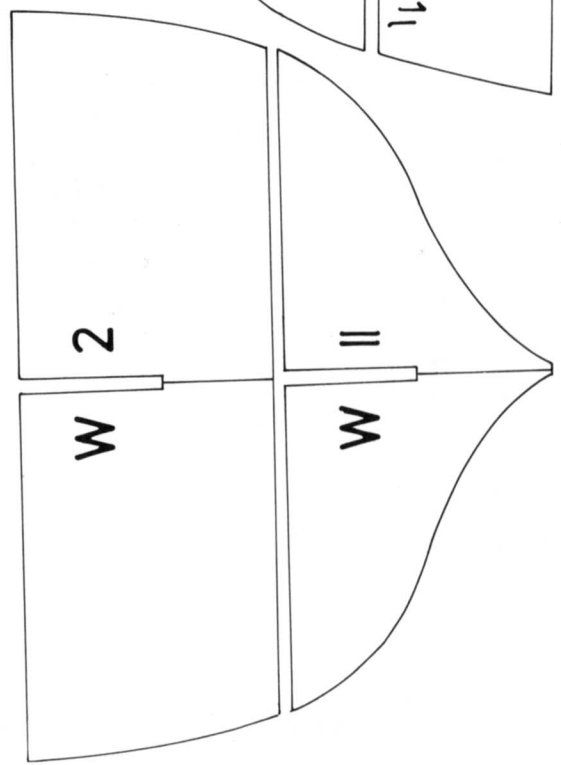
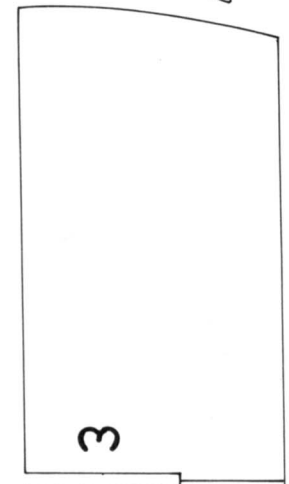
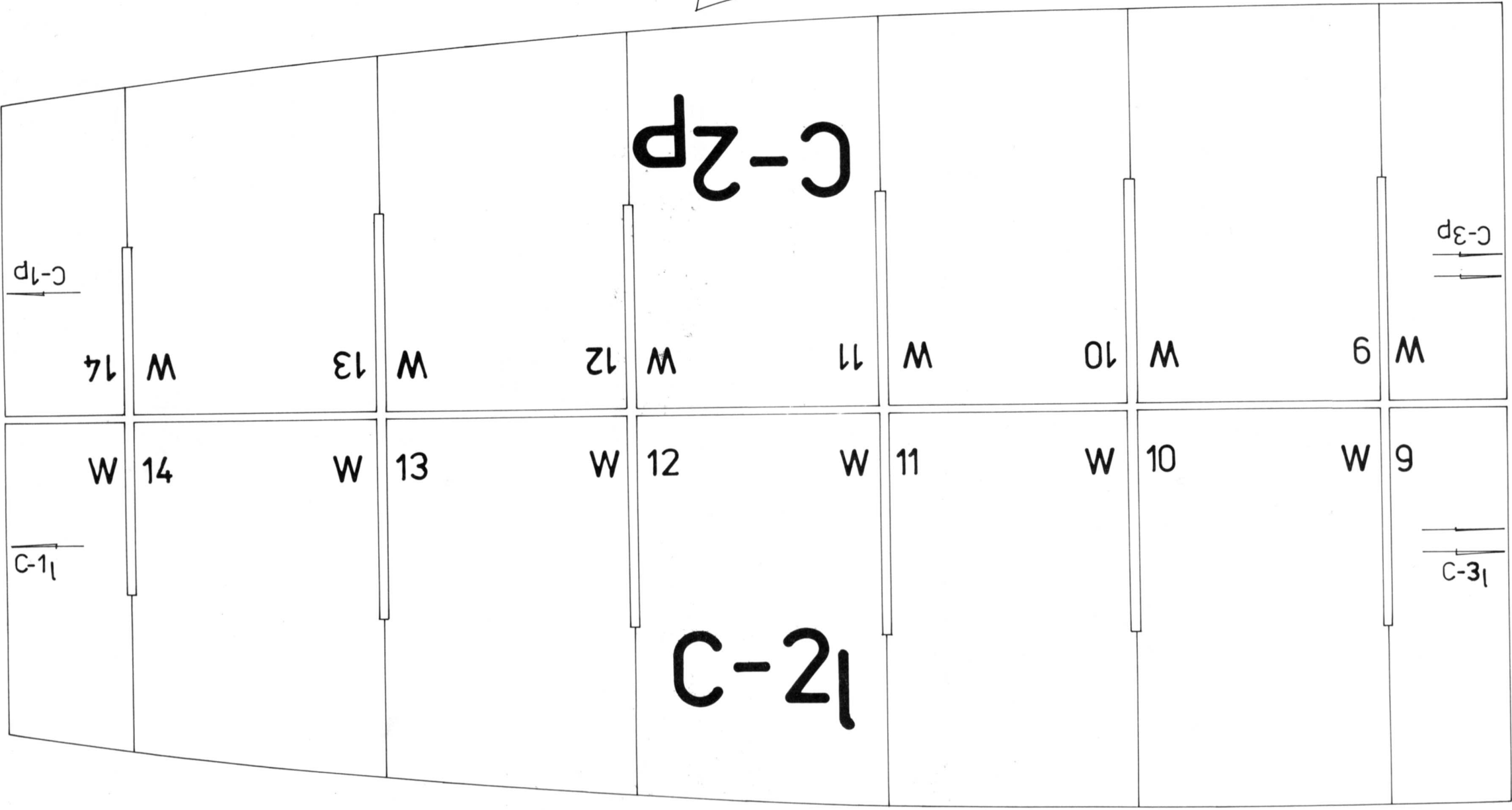
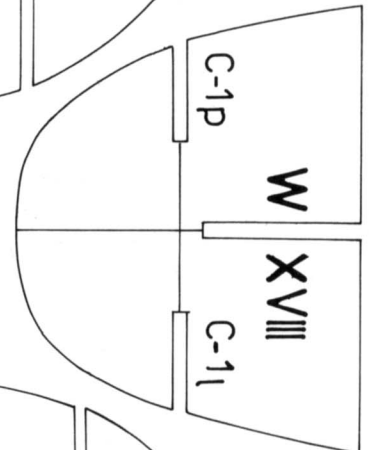
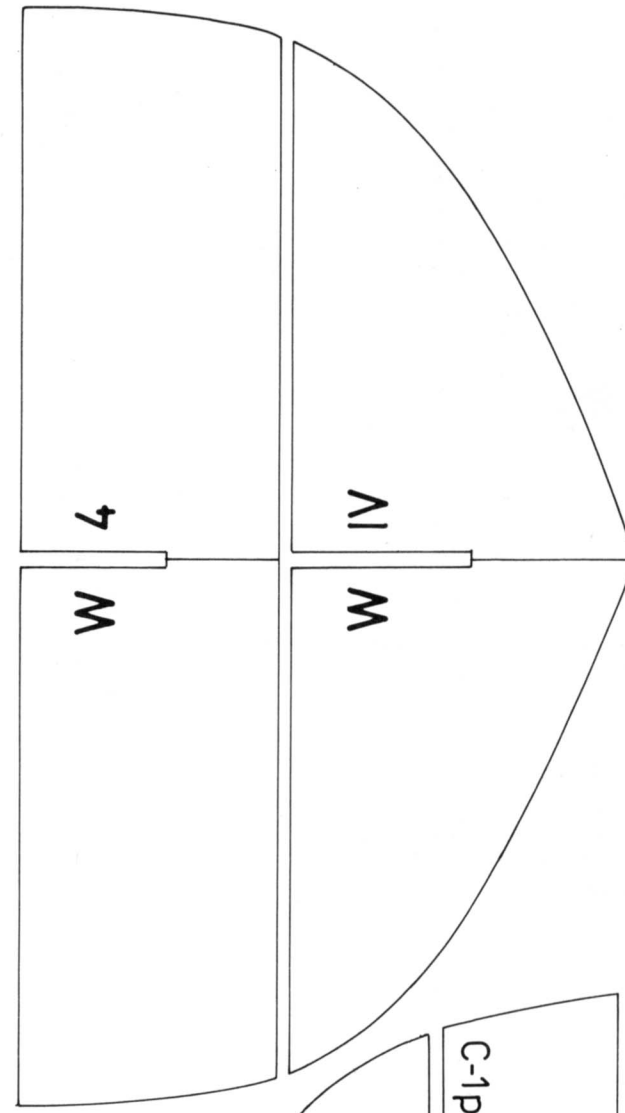
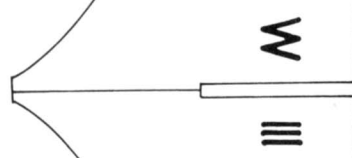
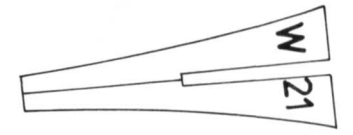
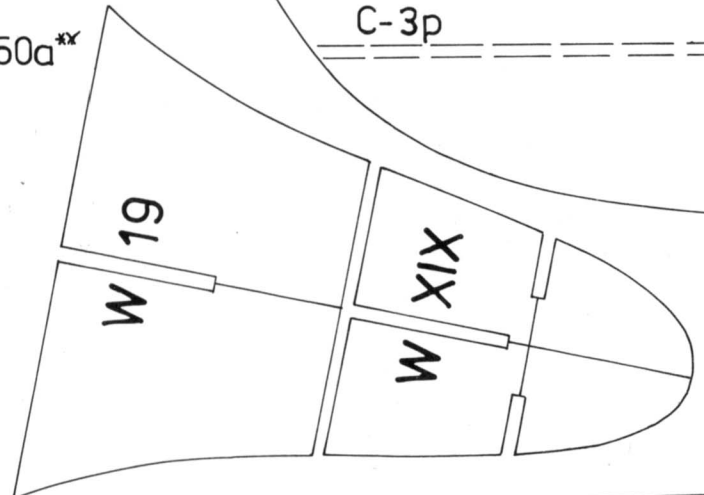
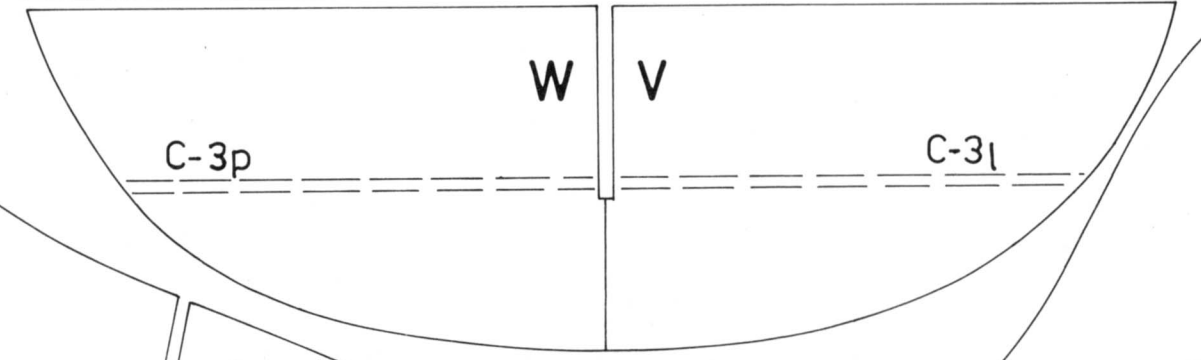
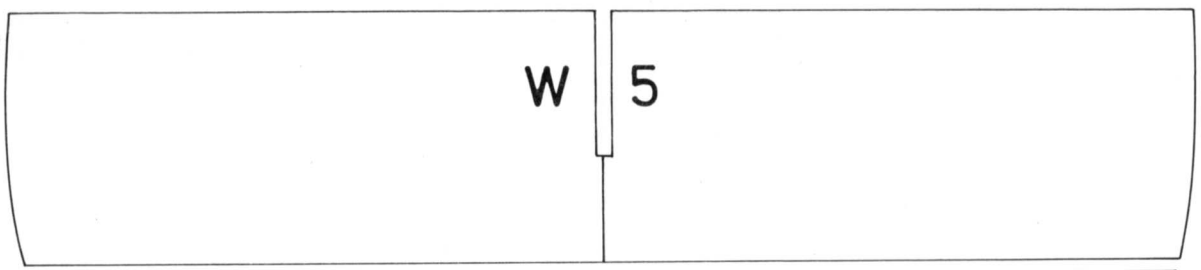
zeshlifować obustronnie

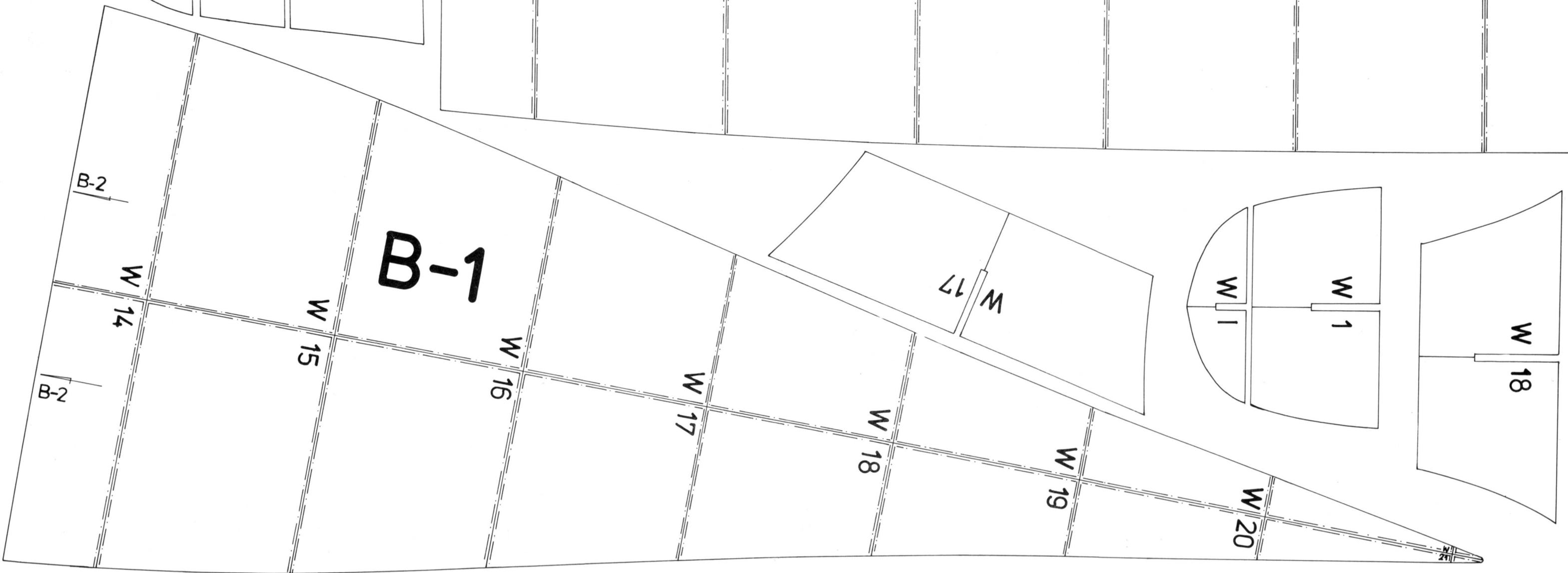
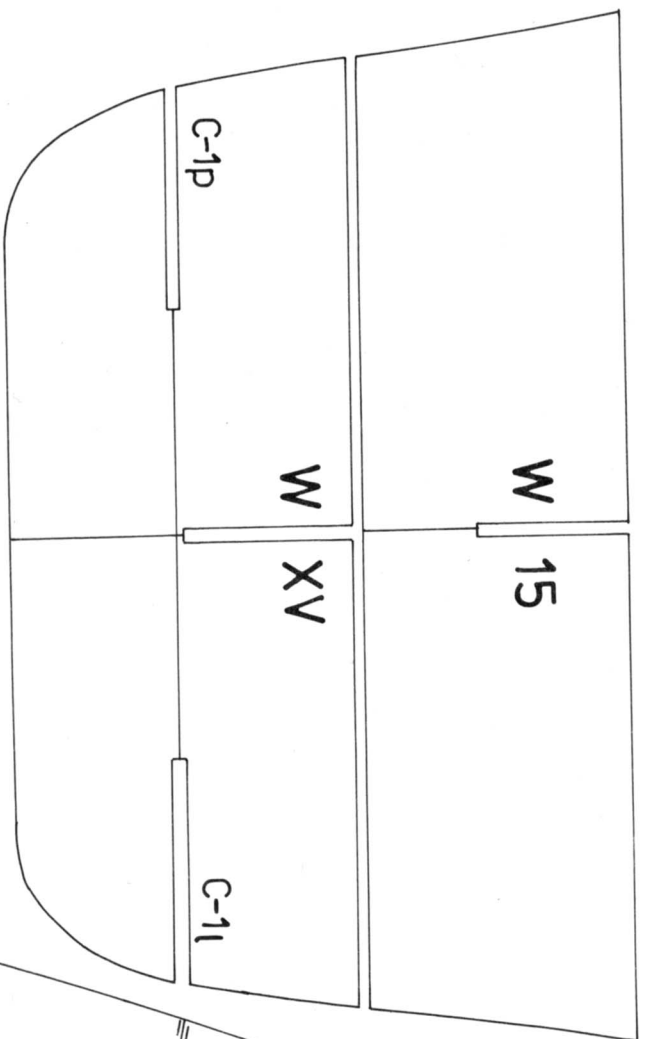
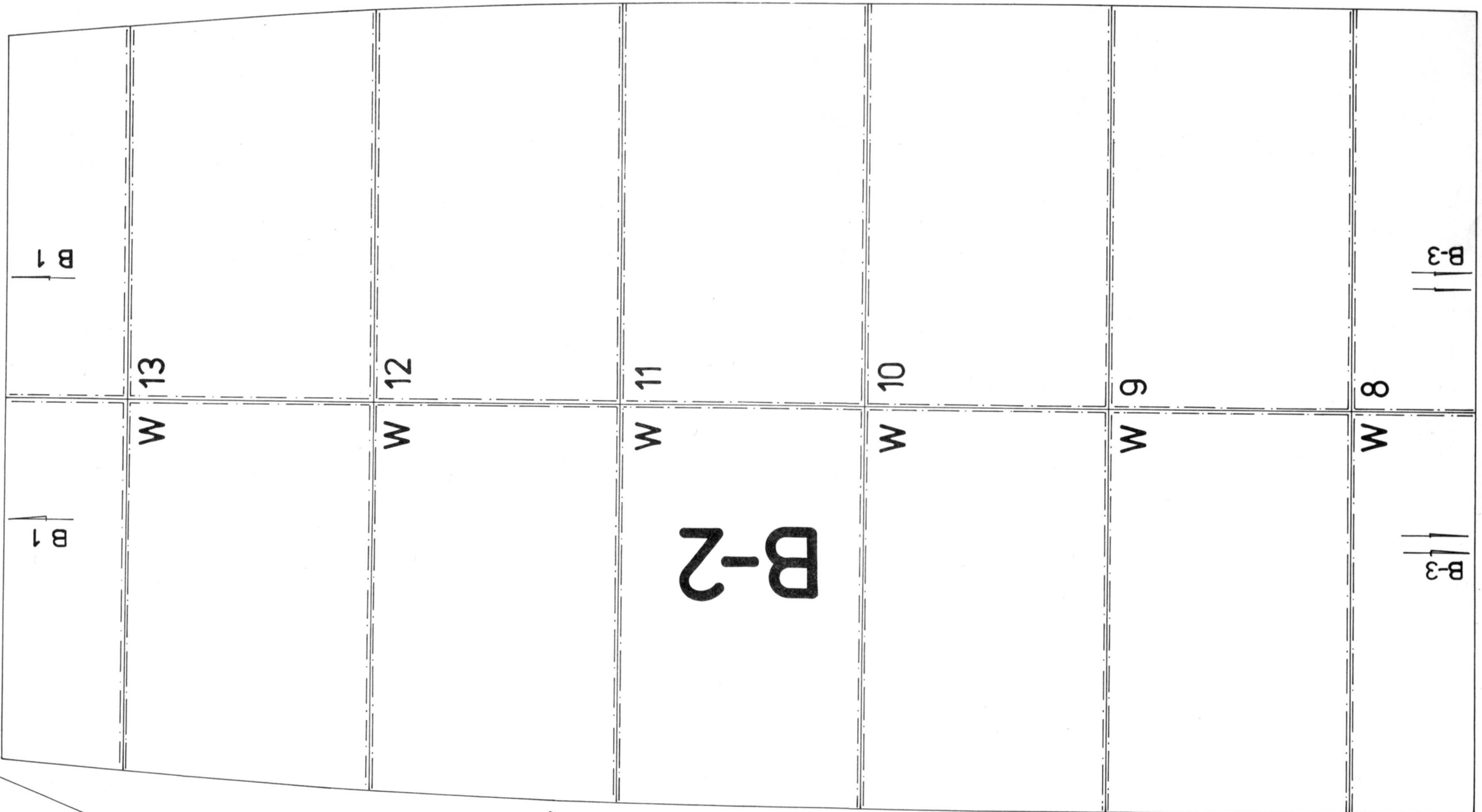

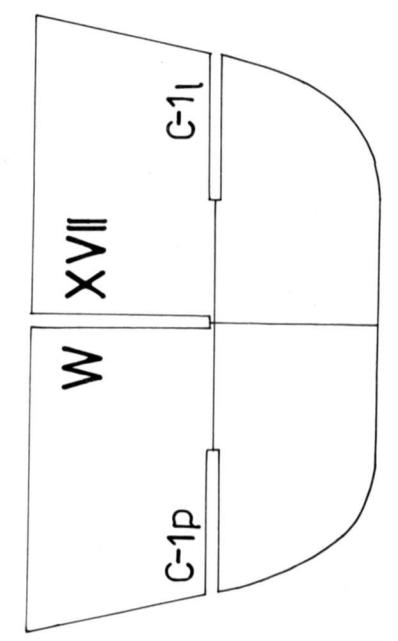
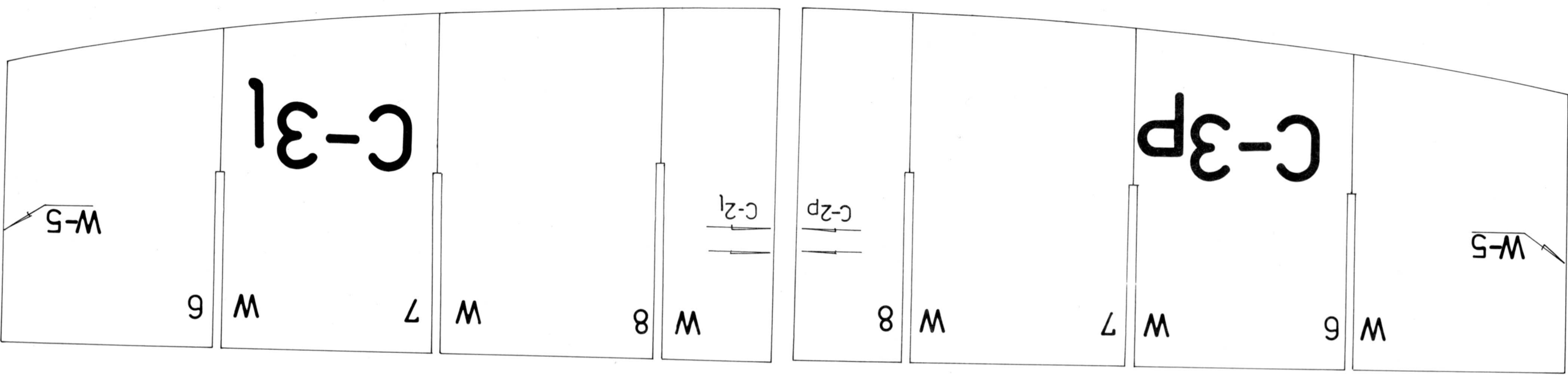
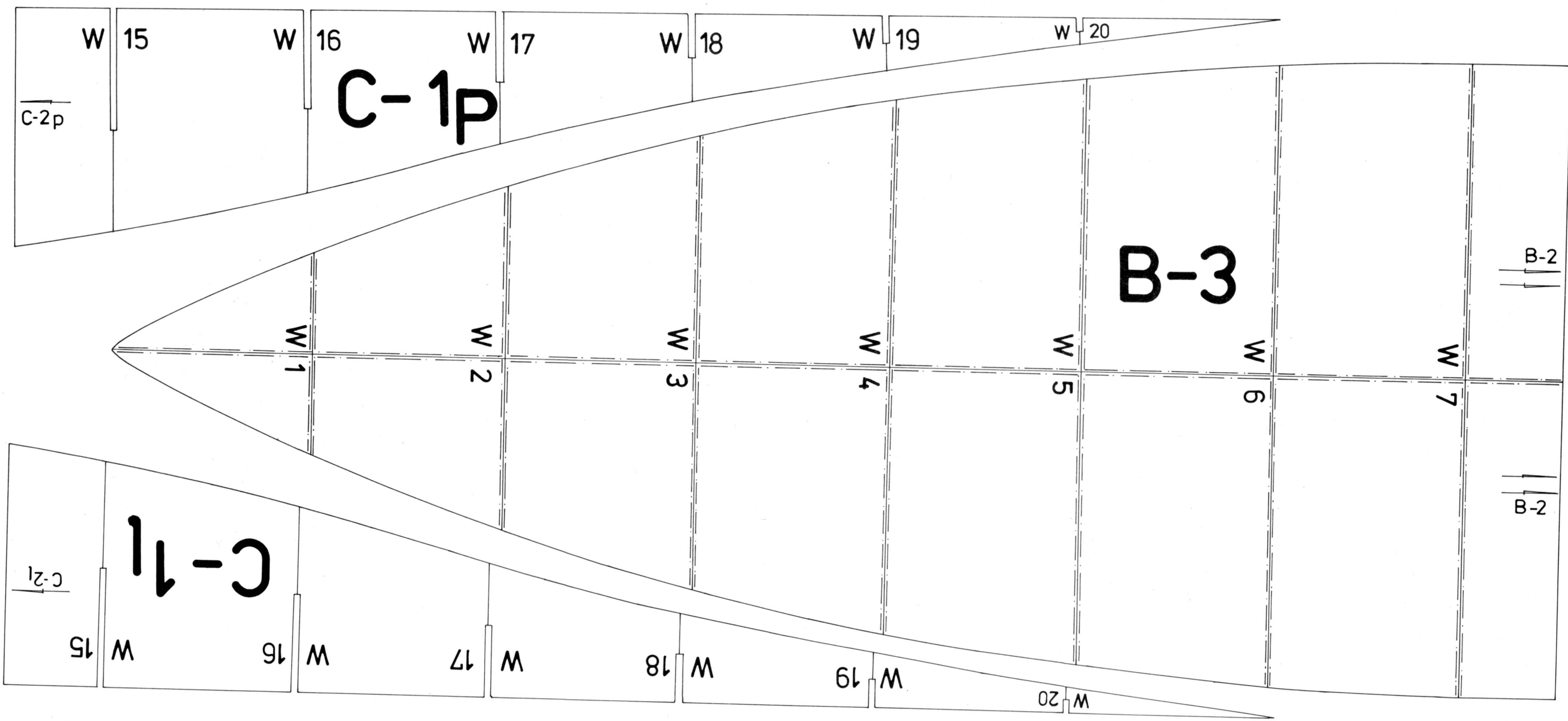
50a**

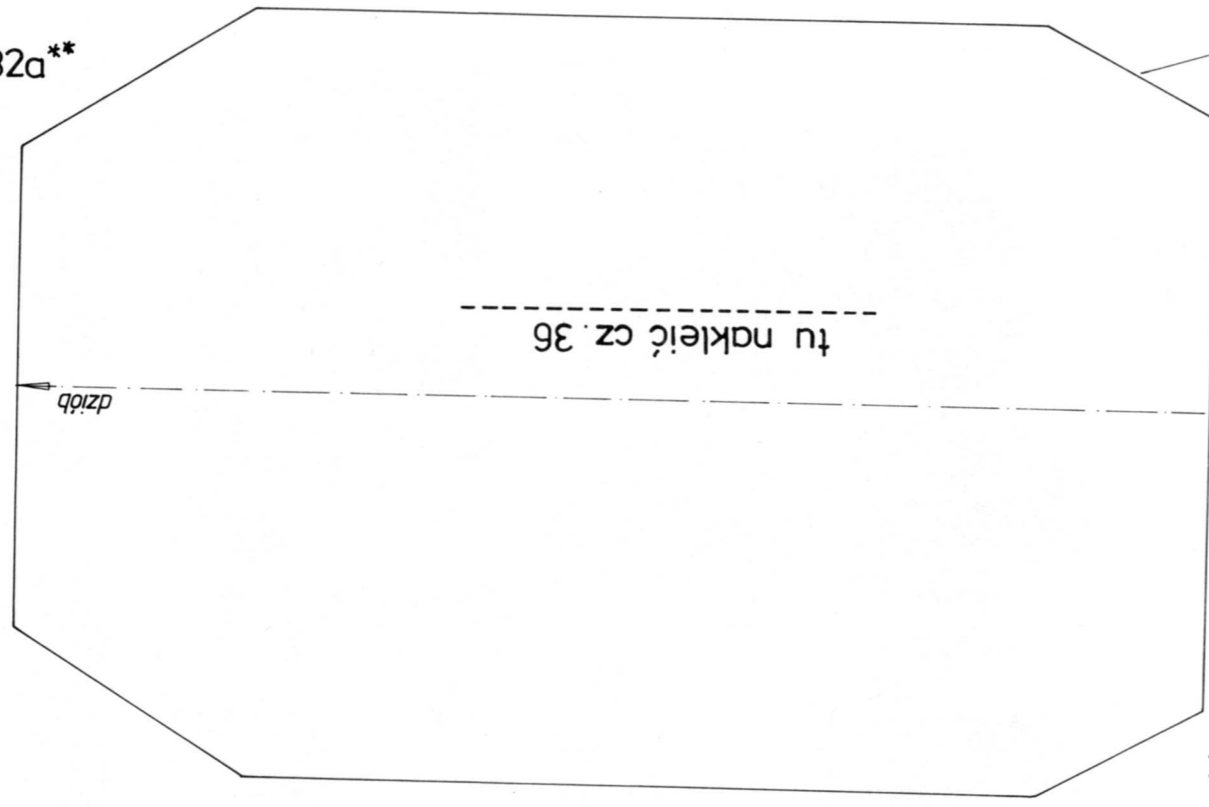
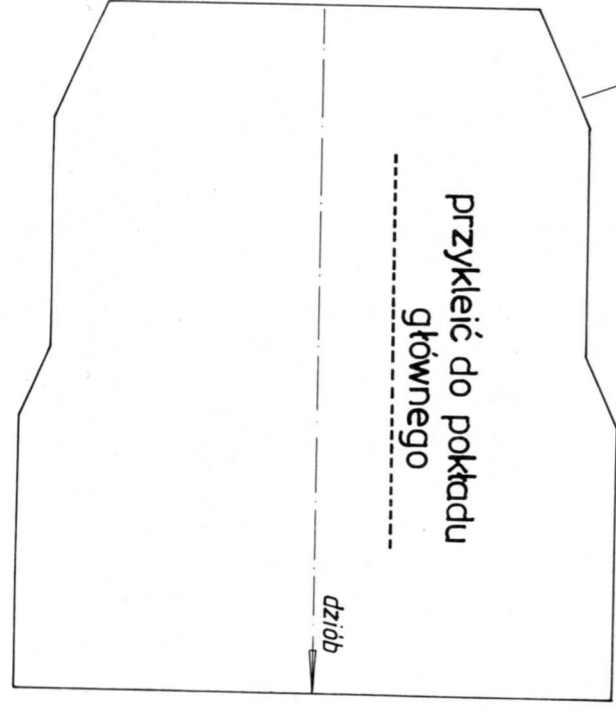
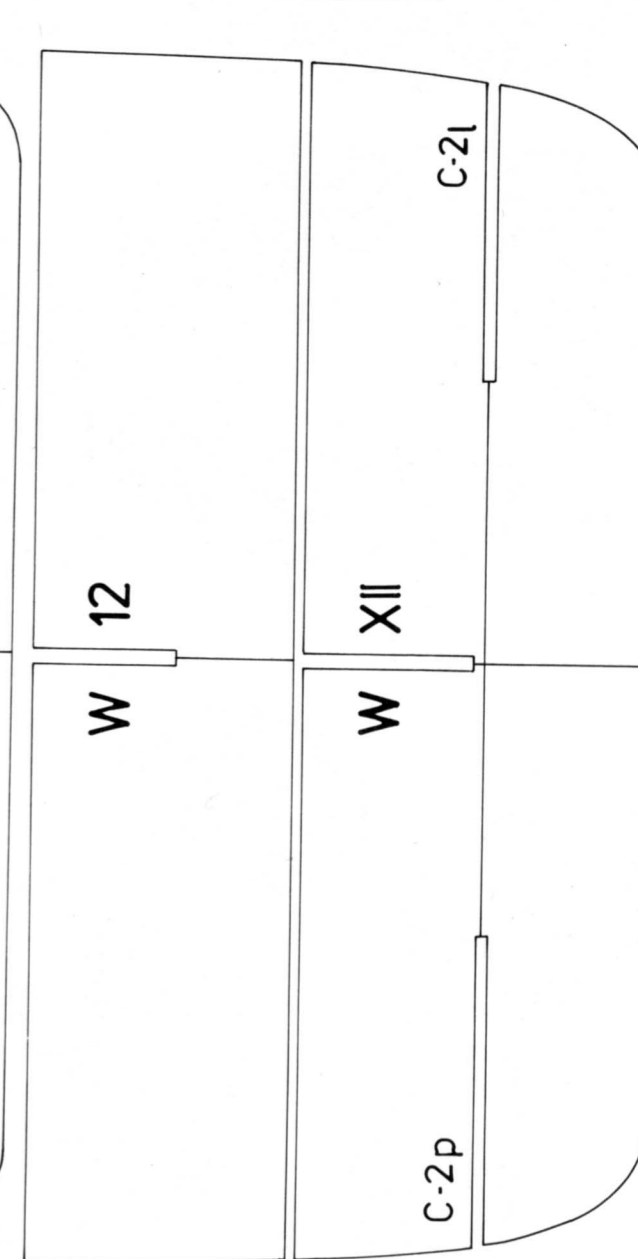
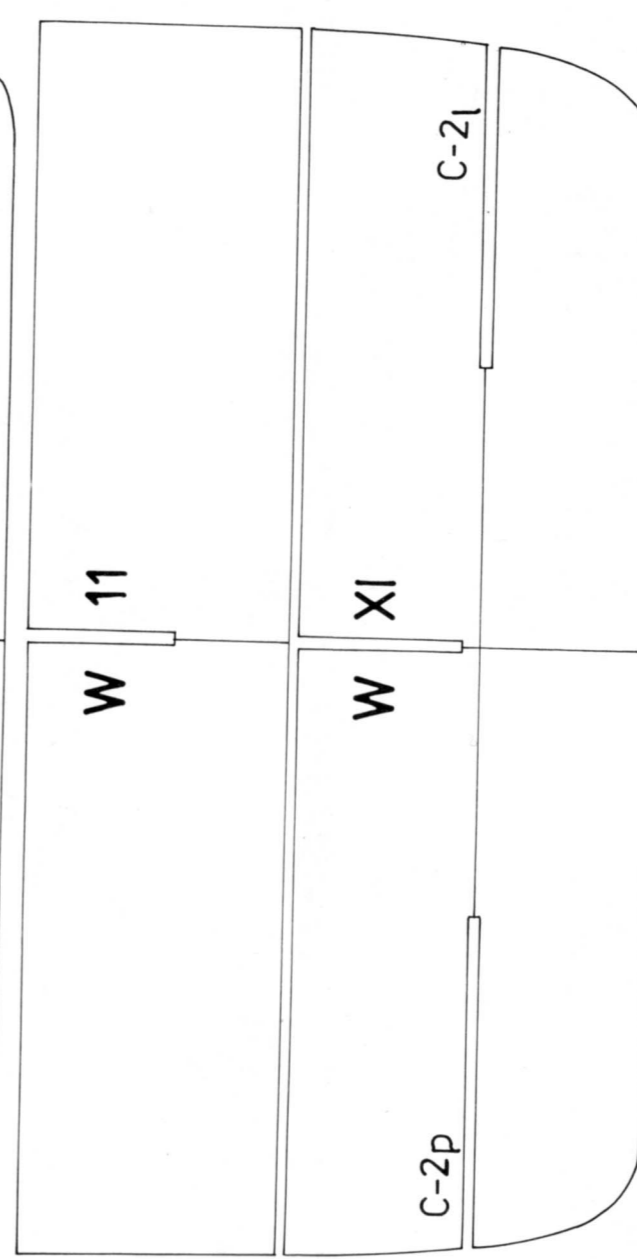
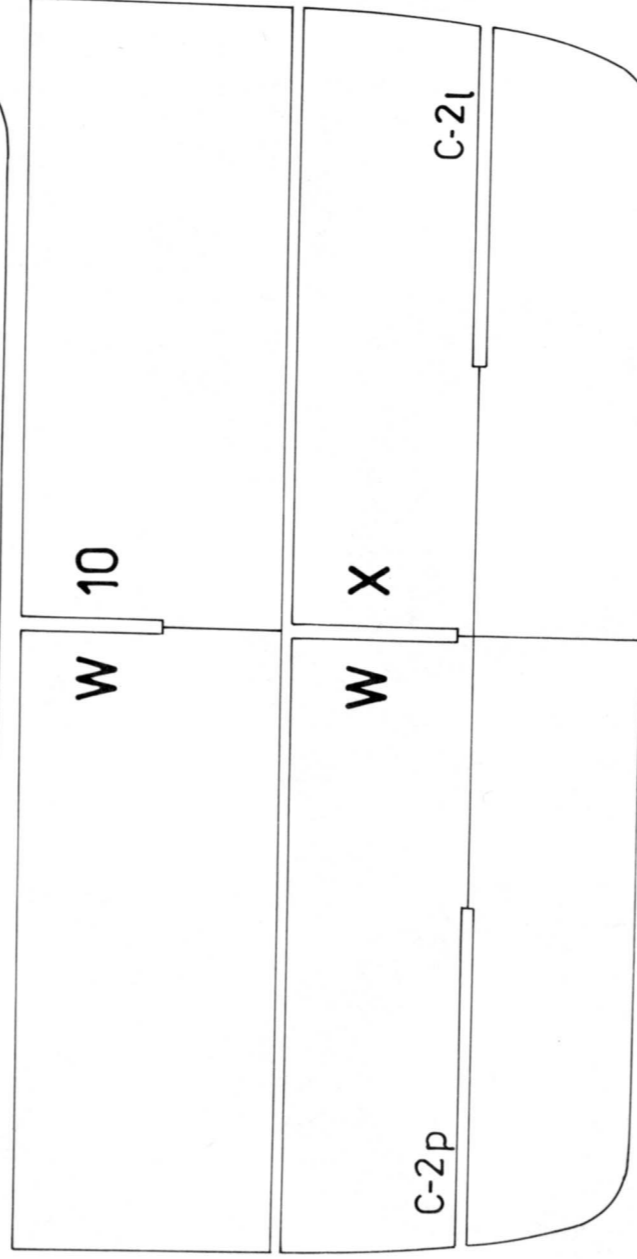
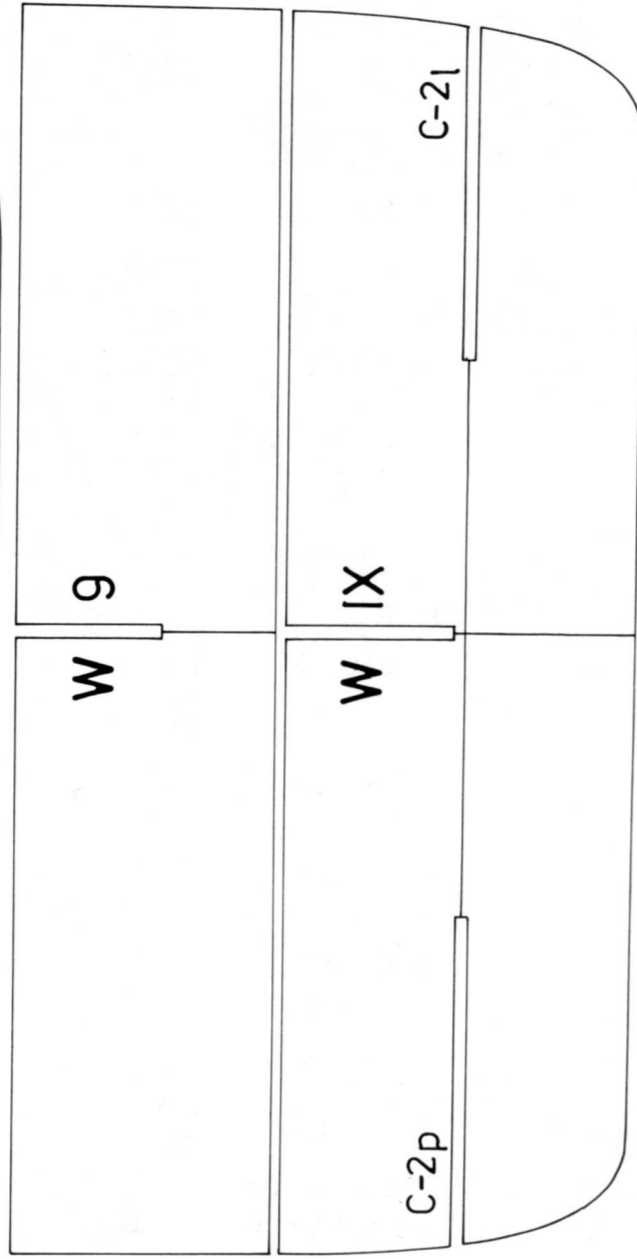
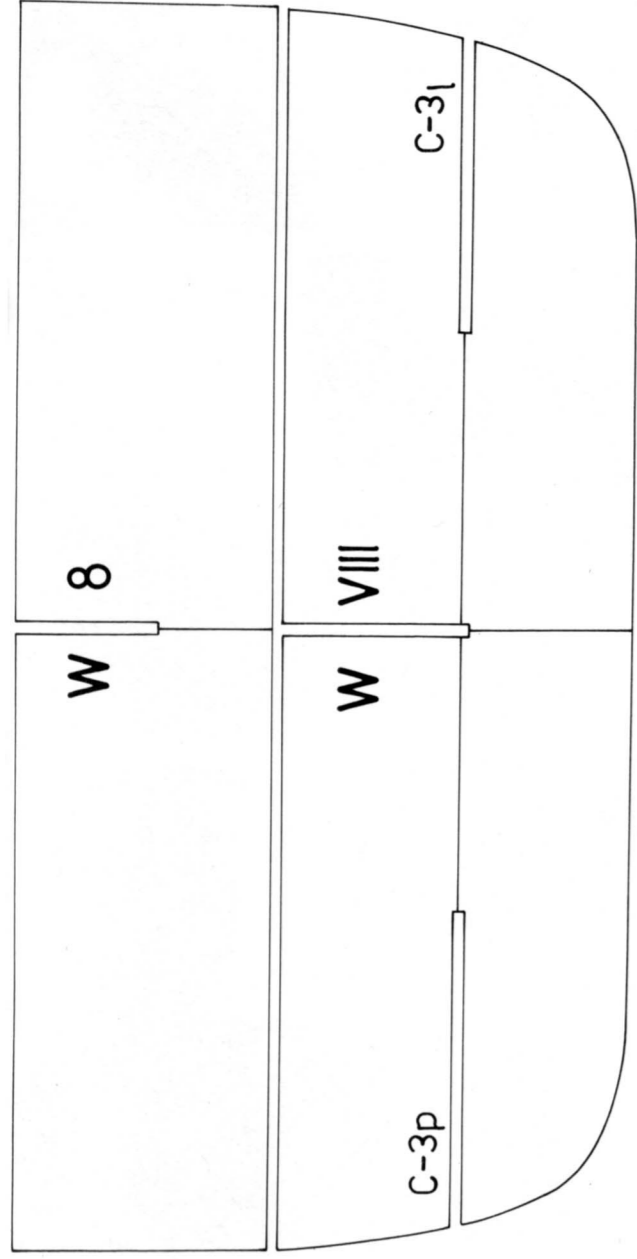

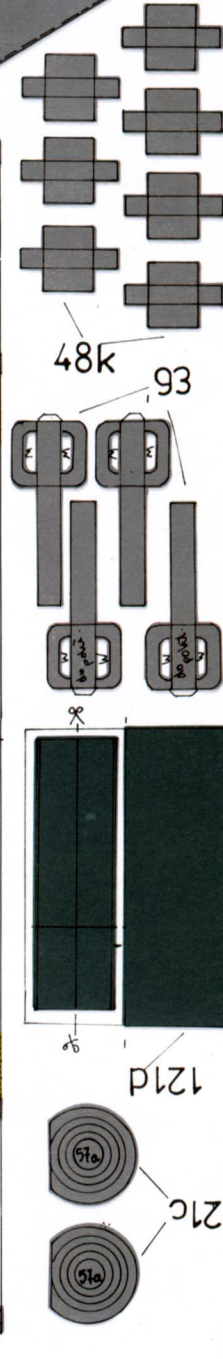
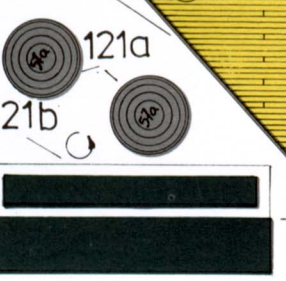
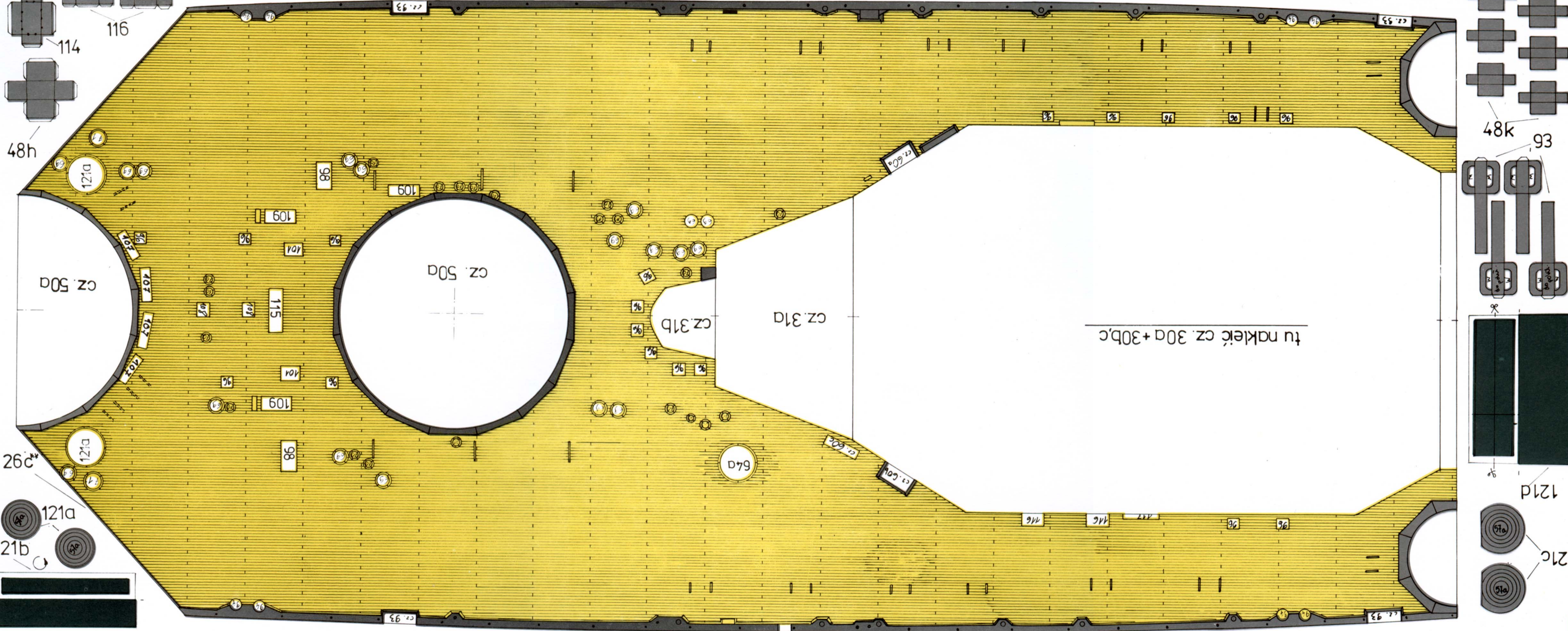
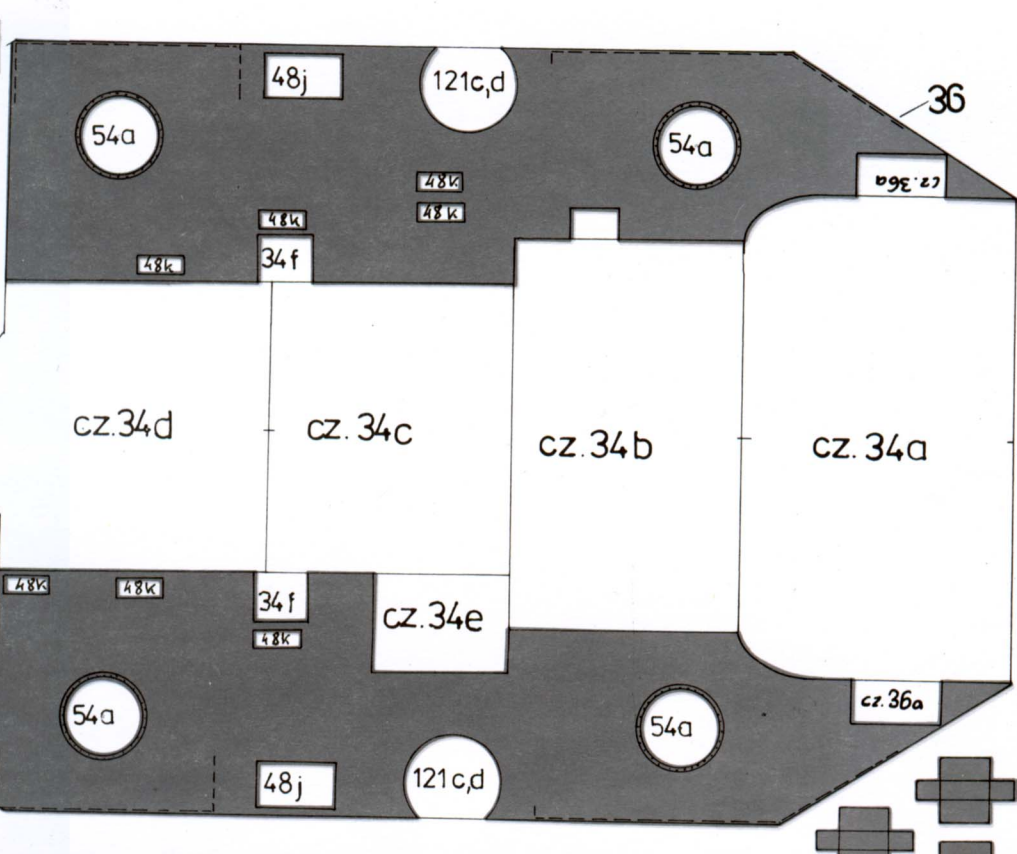
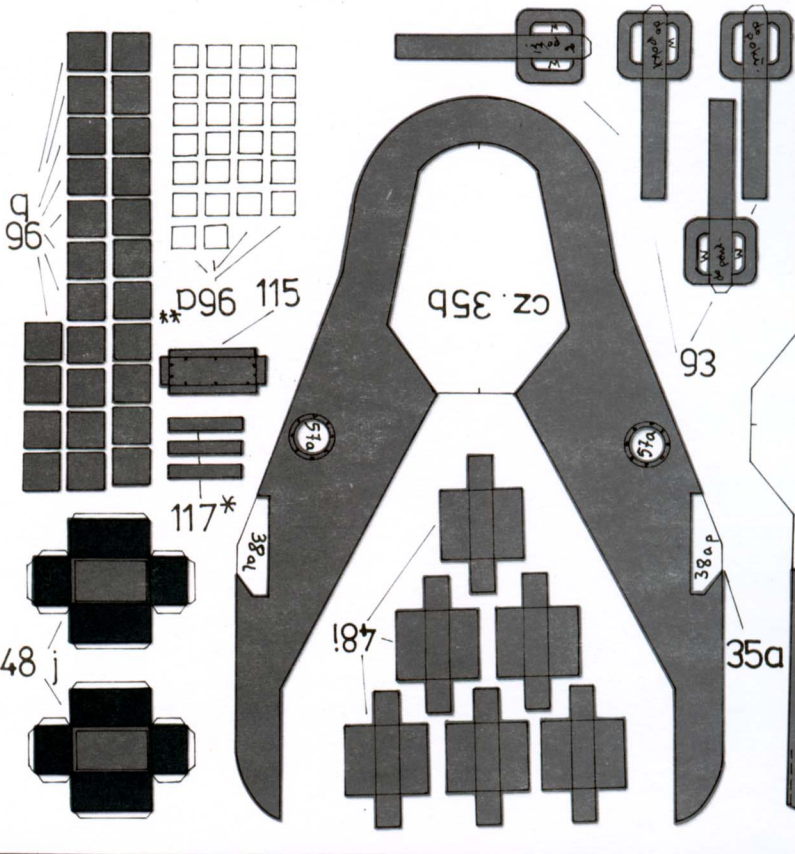
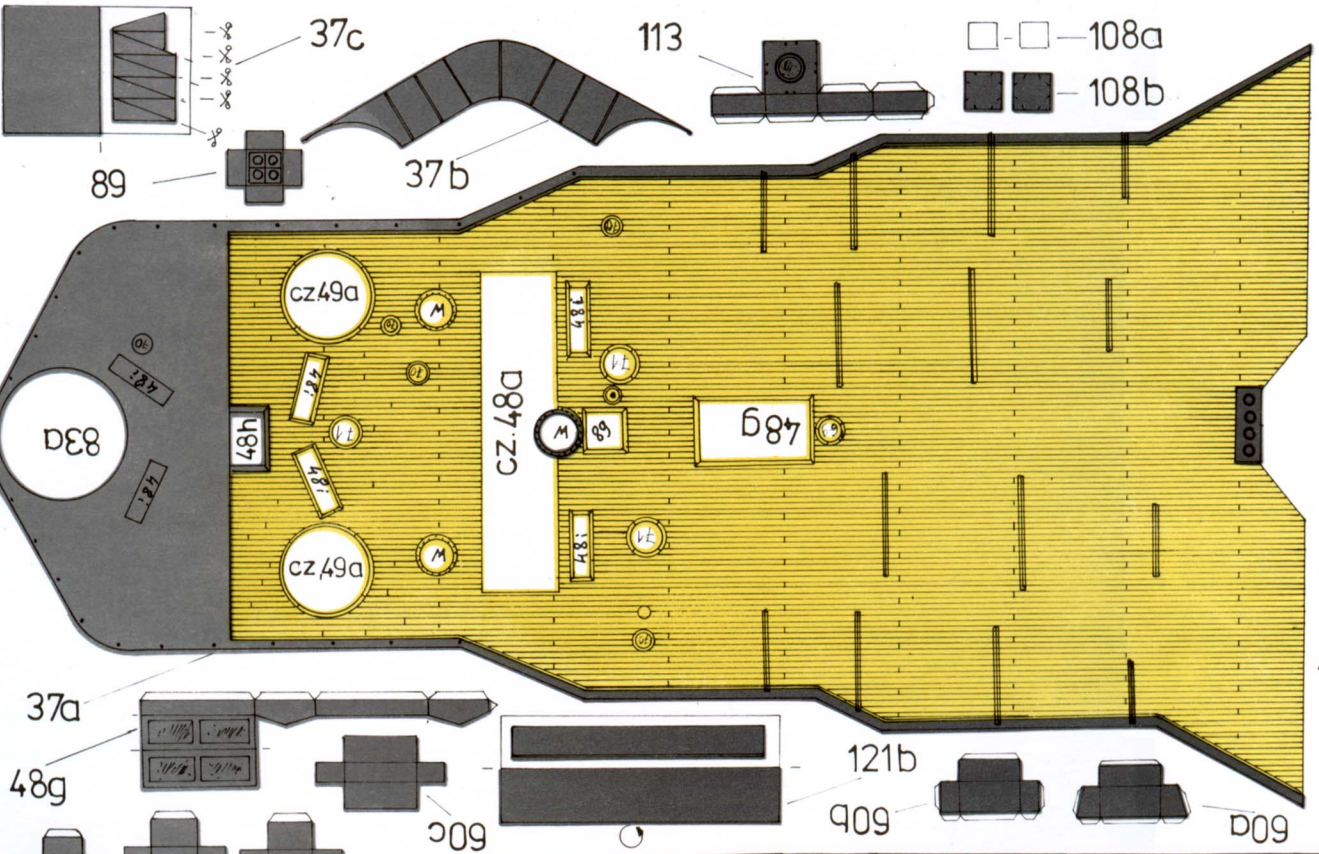
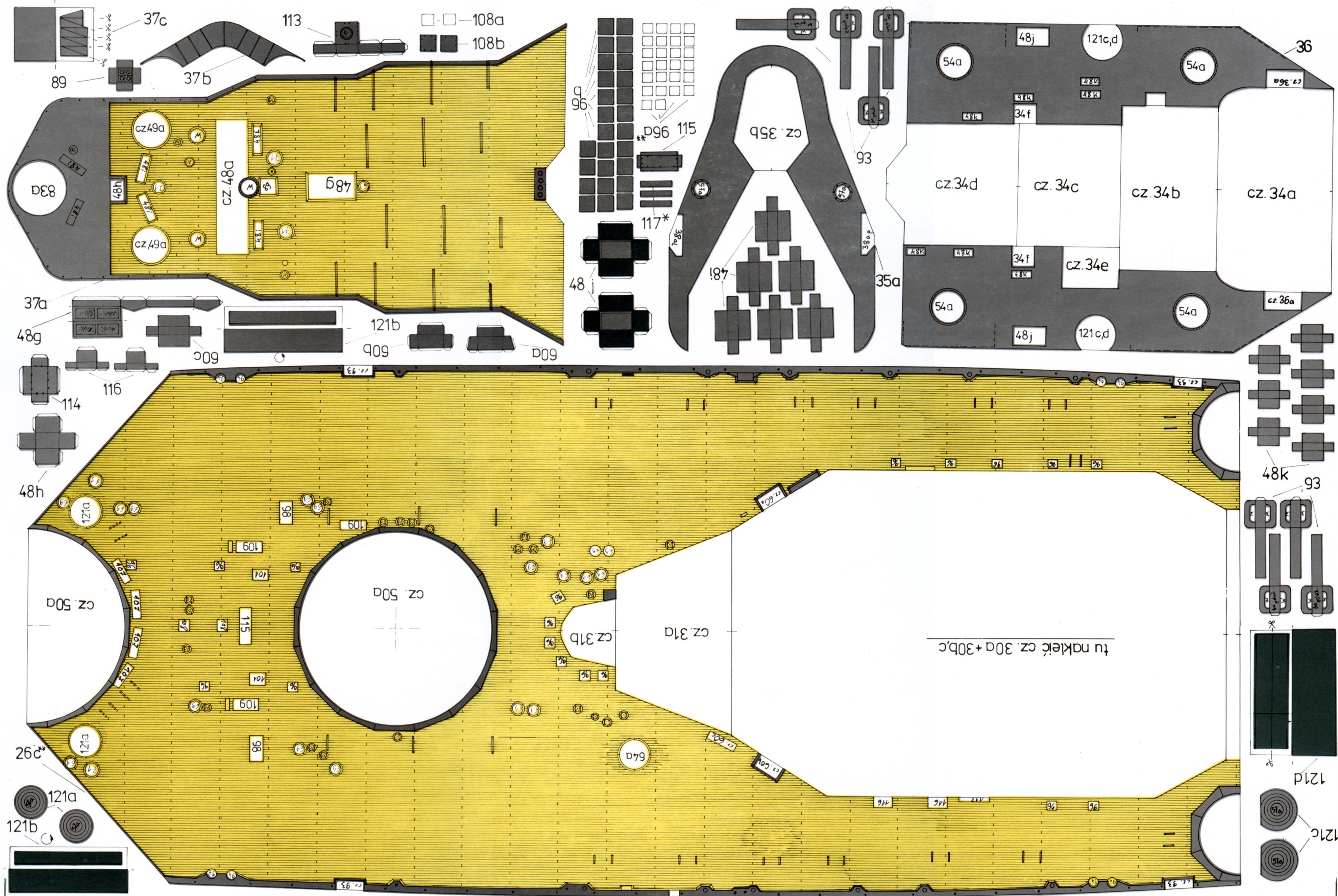
50a**

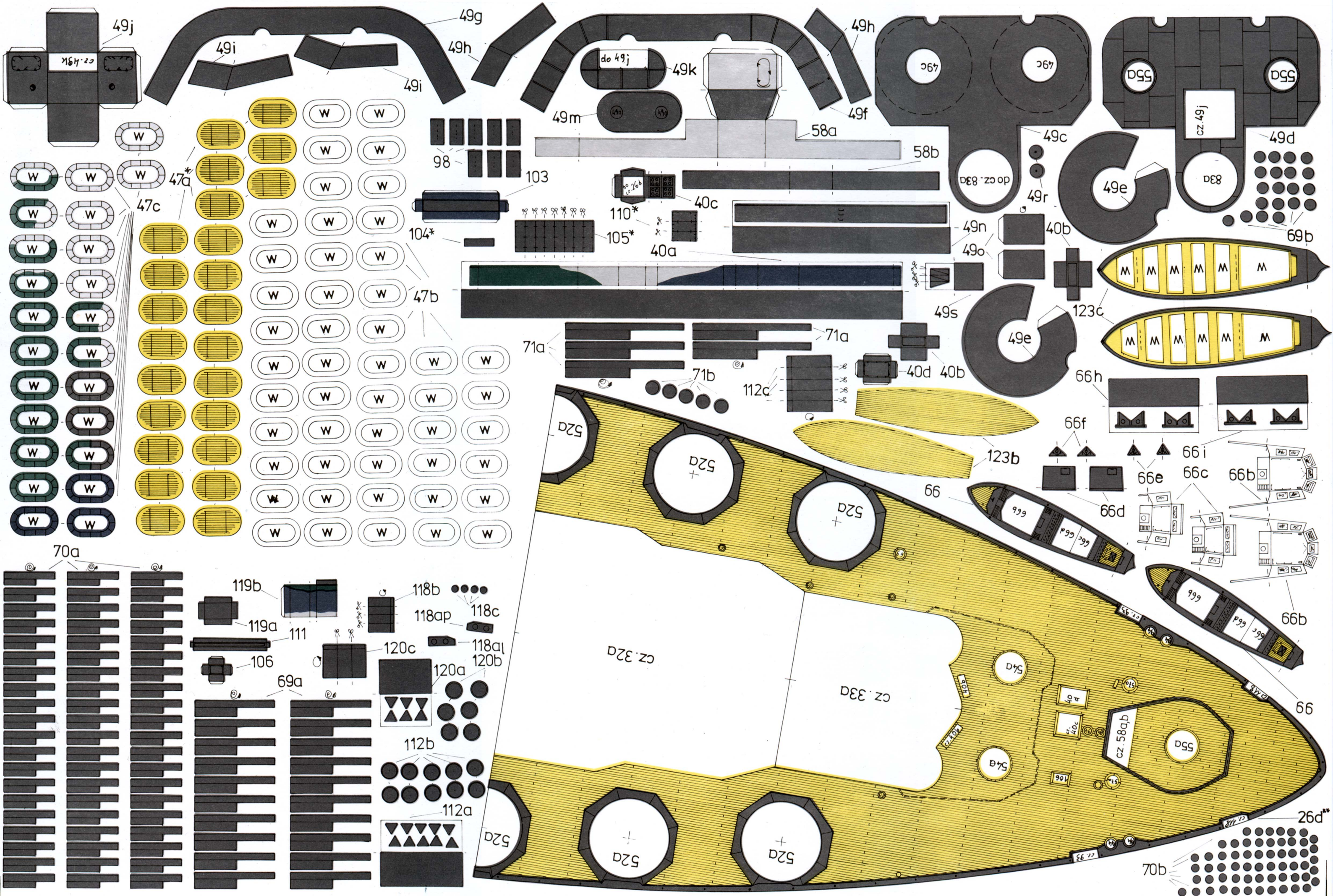

49j

49i

49g

49h

49h

49k

49i

49m

58a

58b

49c

49d

W

W

W

98

103

110*

40c

cz. 33d

49r

49e

cz. 49j

69b

W

47c

W

W

W

104*

105*

40a

49n

40b

M

M

M

M

W

47a

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

47b

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

47c

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

47c

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

47c

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

47c

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

47c

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

47c

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

47c

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

47c

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

47c

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

47c

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

47c

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

W

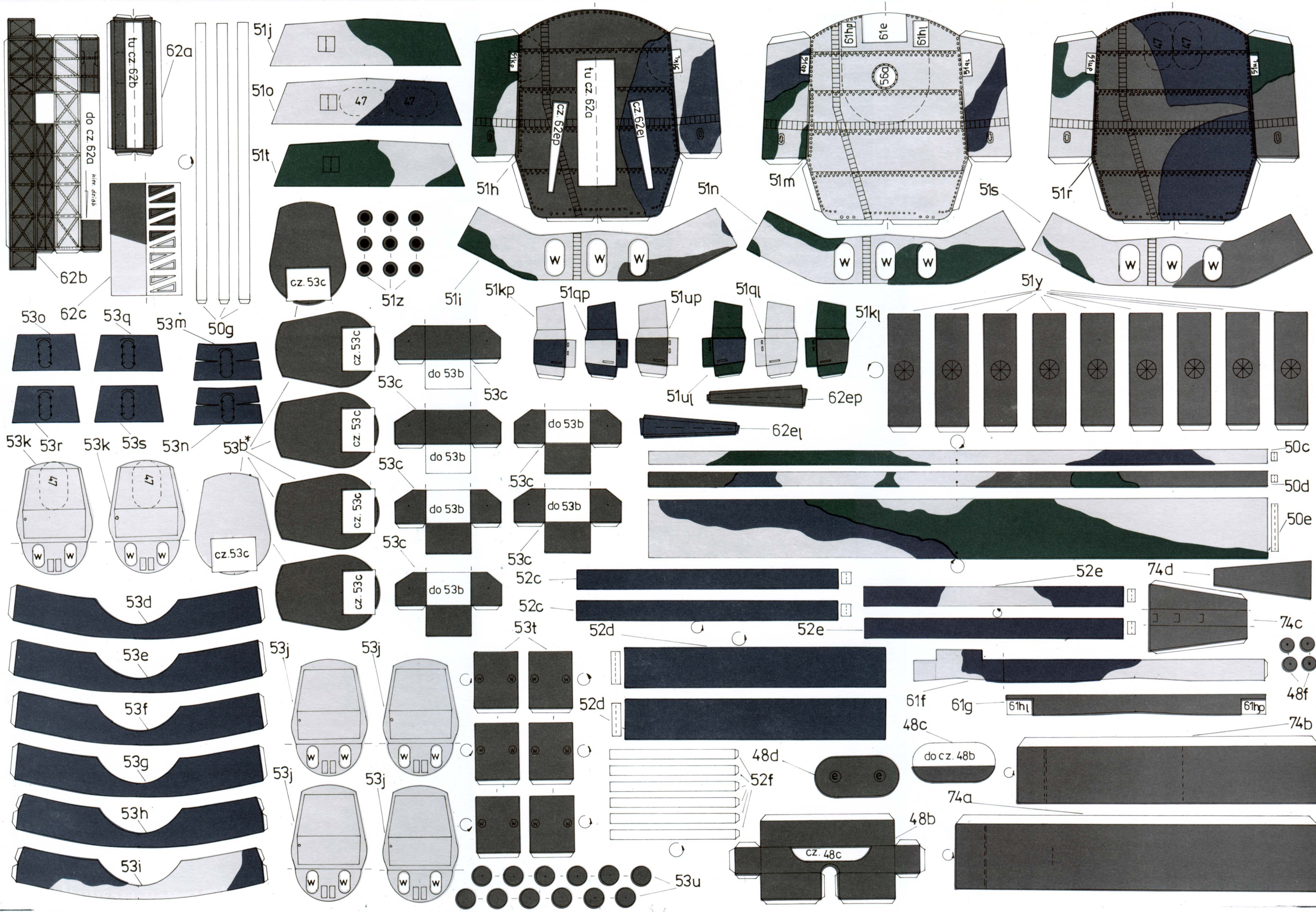
W

W

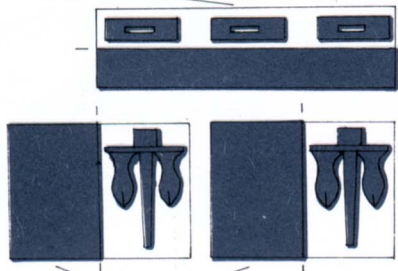
W

W

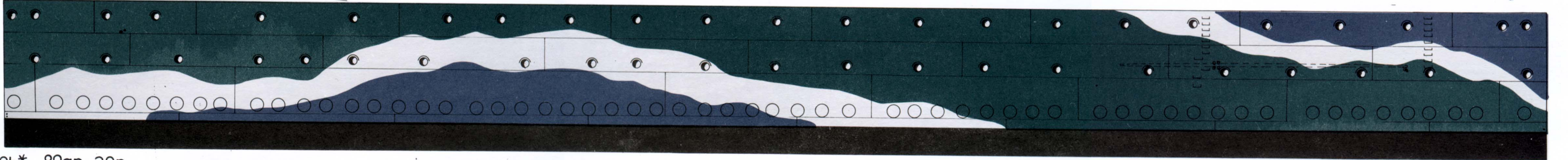
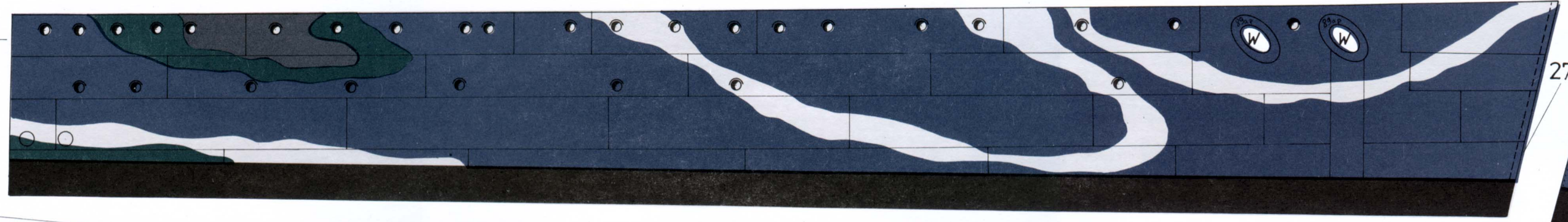
W

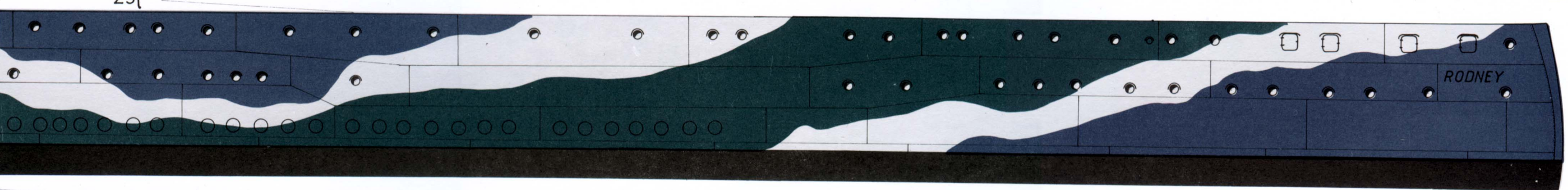
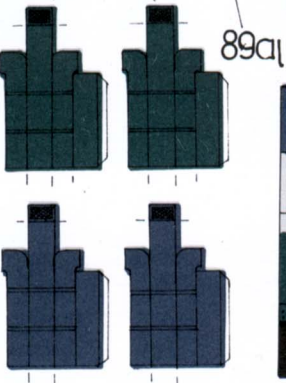
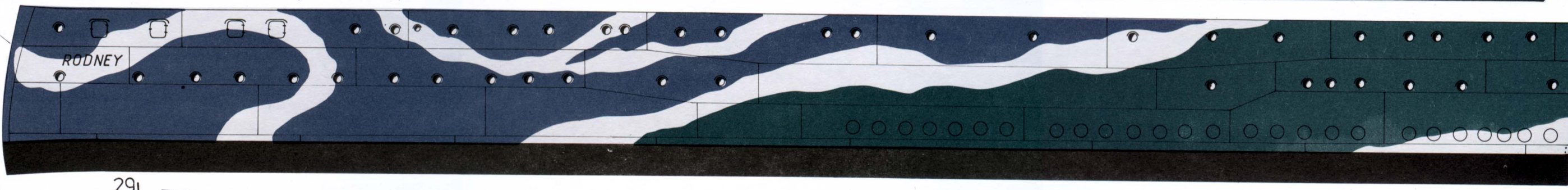
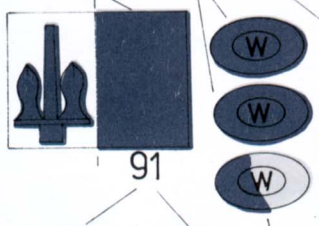
89c*

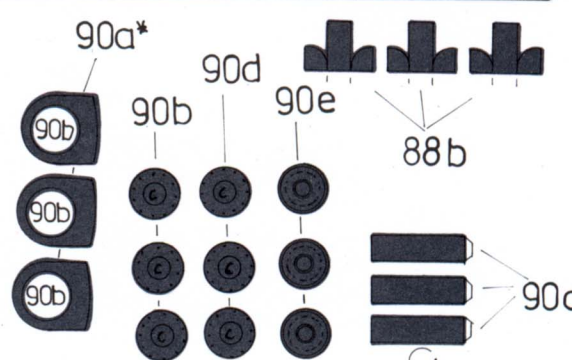
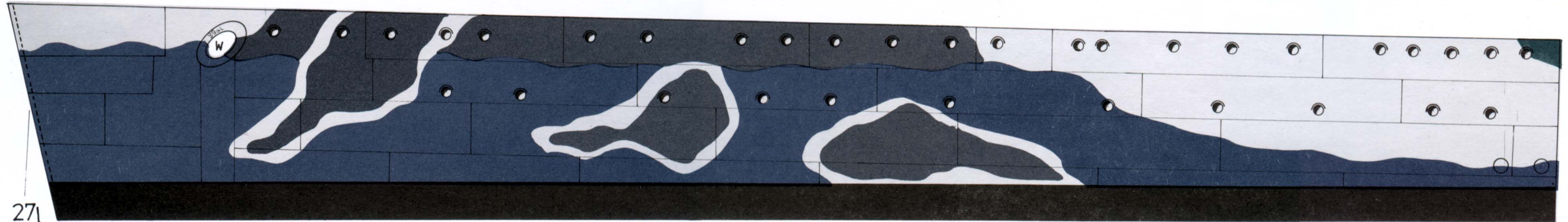
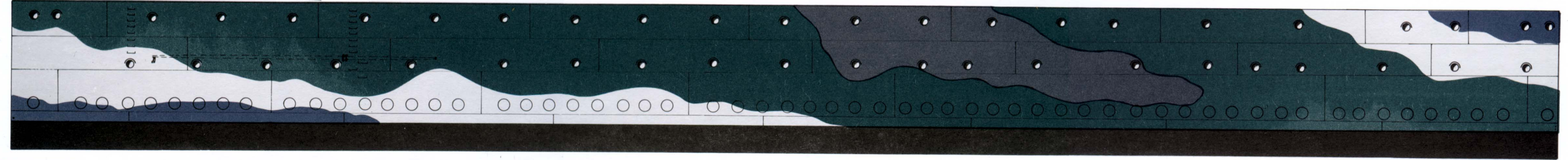
89b* 28p

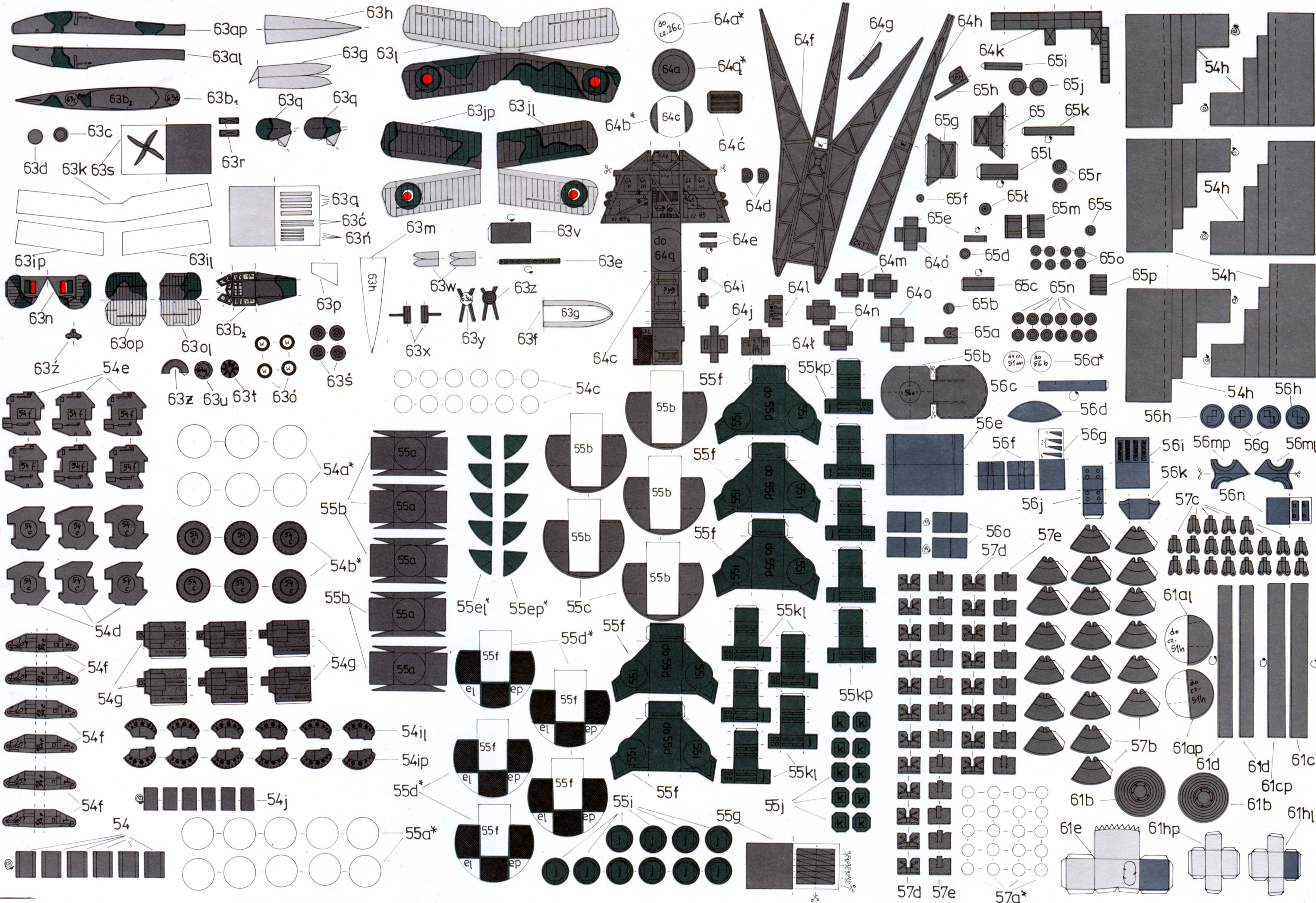
89b* 89ap 29p

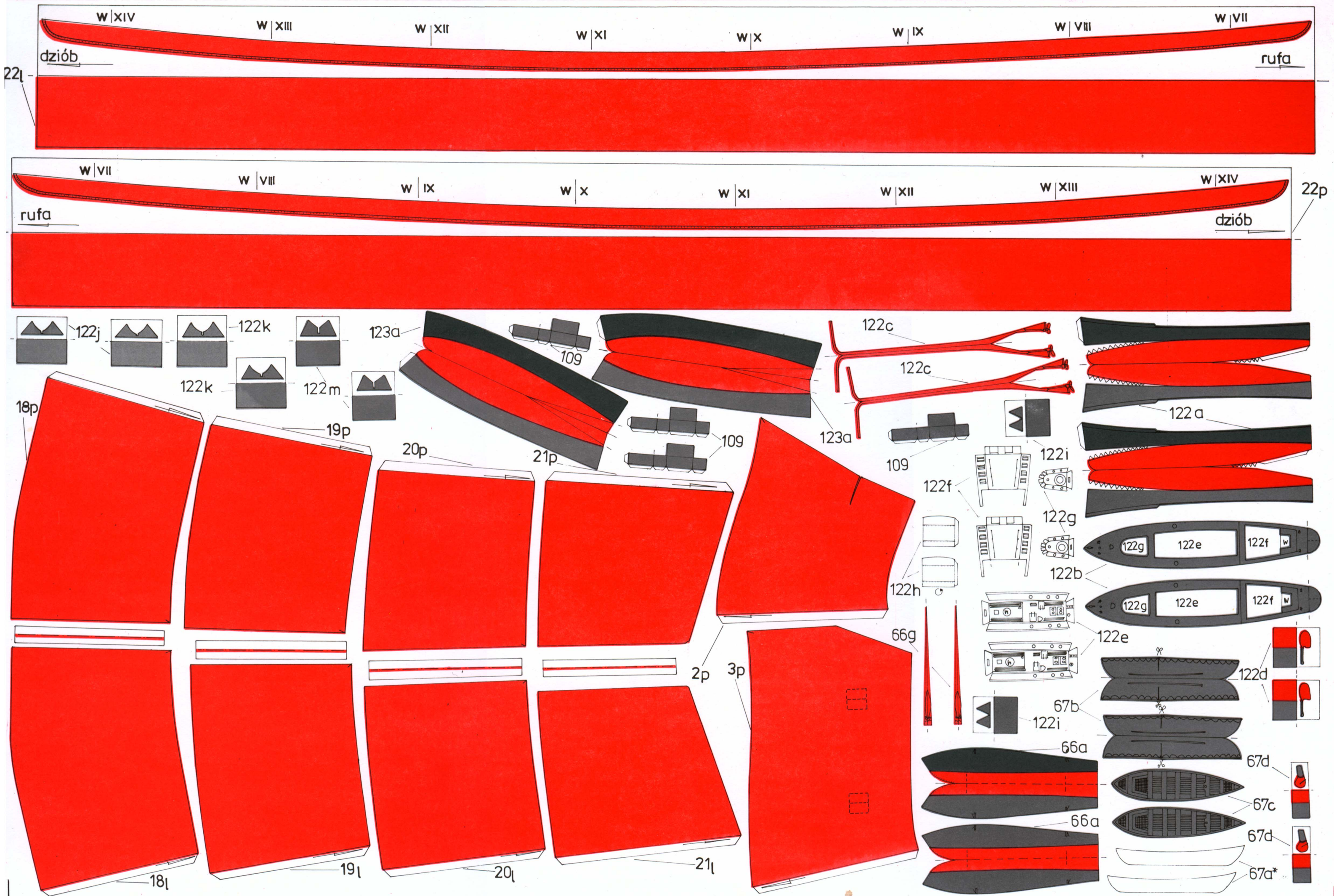

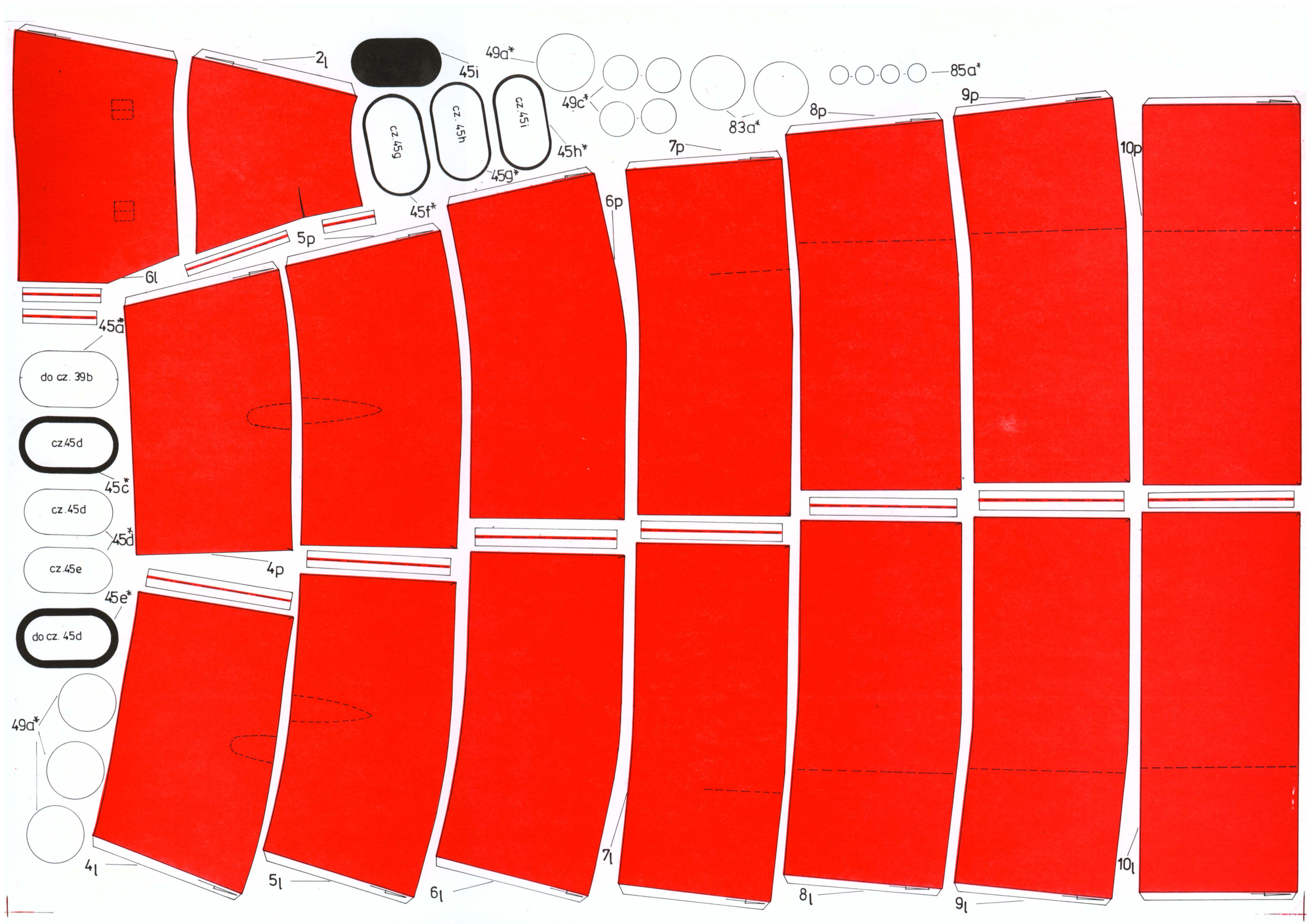
28l

27l

2l

45i

49a*

85a*

9p

49c*

83a*

8p

10p

45h*

7p

6p

45f*

5p

6l

45d*

do cz. 39b

cz.45d

45c*

cz.45d

45d*

cz.45e

45e*

do cz. 45d

4p

49a*

4l

5l

6l

7l

8l

9l

10l

